

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΜΕ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 457/87

του κ. François Roelants du Vivier (ARC—B)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(27 Μαΐου 1987)

(89/C 103/01)

Απάντηση του κ. Andriessen
εξ ονόματος της Επιτροπής

(11 Σεπτεμβρίου 1987)

Θέμα: Θέση σε εφαρμογή του ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Φεβρουαρίου 1986 για τη γεωργία και το περιβάλλον

Στο ψήφισμά του για τη γεωργία και το περιβάλλον, που εγκρίθηκε σχεδόν παμπηφεί στις 19 Φεβρουαρίου 1986⁽¹⁾, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επιμένει στην ανάγκη να δημιουργηθεί ευρωπαϊκό δίκτυο βιογενετικών προστατευόμενων περιοχών (παράγραφος 7 τρίτη περίπτωση).

1. Ήρθε άραγε σε επαφή η Επιτροπή με τους διάφορους οργανισμούς που είναι ή θα μπορούσαν να είναι αρμόδιοι στον τομέα αυτό (πενεπιστήμια και ερευνητικά ιδρύματα, υπουργεία, κλπ.); Μπορεί η Επιτροπή να ανακοινώσει αν υπάρχουν πρωτοβουλίες προς την κατεύθυνση αυτή; Προτίθεται η Επιτροπή να προωθήσει το συντονισμό μεταξύ των διαφόρων φορέων που ασχολούνται με τον εν λόγω τομέα καθώς και μεταξύ όλων των κρατών μελών;
2. Υφίσταται άραγε κάποια πολιτική ή προτίθεται η Επιτροπή να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου, στις λιγότερο ευνοημένες περιοχές, και κυρίως σ' εκείνες όπου οι σύγχρονες τεχνικές έχουν διεισδύσει σε μικρό βαθμό στη γεωργία, οι καλλιέργειες που είναι προσαρμοσμένες στα τοπικά δεδομένα είναι λιγότερο παραγωγικές και γίνονται σε μικρότερη κλίμακα, να διατηρηθούν ούτως ώστε να δημιουργηθούν ζωντανές «τράπεζες γονιδίων»; Το ίδιο ισχύει για τα εντόπια είδη ζώων που, χωρίς τη λήψη τέτοιων μέτρων, κινδυνεύουν να εξαφανιστούν ή να μειωθούν τόσο πολύ αριθμητικά, ώστε η γενετική μεταβλητότητα να μειωθεί σημαντικά, με αποτέλεσμα την απώλεια γενετικών χαρακτηριστικών που θα μπορούσαν να είναι ενδιαφέροντα σε περίπτωση αλλαγών στις οικονομικές, κοινωνικές, υγειονομικές, κλπ. συνθήκες.

1. Η Επιτροπή έχει, πράγματι, προχωρήσει στις αναγκαίες επαφές με τους διάφορους οργανισμούς που ασχολούνται με βιογενετικά προστατευόμενες περιοχές. Σ' αυτό το πλαίσιο, διοργάνωσε στο Δουβλίνο, στις 4-6 Μαρτίου 1987 την «Ευρωπαϊκή συνδιάσκεψη σχετικά με τη βιολογική ποικιλία: μια πρόκληση για την επιστήμη, την οικονομία και την κοινωνία». Η Επιτροπή έχει επίσης την πρόθεση, στο πλαίσιο του συντονισμού της έρευνας στο γεωργικό τομέα, να ενθαρρύνει τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών για την προστασία των οικοσυστημάτων ως μέρους της γενετικής κληρονομιάς της Κοινότητας.

Επιπλέον, η Επιτροπή, στο πλαίσιο του προγράμματος δράσης στον τομέα της βιοτεχνολογίας, χρηματοδοτεί σήμερα ορισμένα ερευνητικά σχέδια σχετικά με συλλογές μικροβιακών καλλιεργειών, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και το MINE (Microbial Information Network in Europe), και βελτιωτικές τεχνικές για τη διατήρηση μικροοργανισμών, που είναι σημαντικά από βιοτεχνολογική άποψη. Χρηματοδοτούνται επίσης, τόσο η δημιουργία μιας ευρωπαϊκής τράπεζας ανθρώπινων γενετικώς μεταλλαγμένων κυττάρων όσο και μια τράπεζα ανοσογενετικά προσδιορισμένων ανθρώπινων βήτα λεμφοβλαστοειδών κυττάρων.

Εξάλλου, η Επιτροπή καταβάλλει προσπάθειες προς την κατεύθυνση της δημιουργίας ενός εφικτού ευρωπαϊκού συνόλου συλλογών καλλιεργειών προκειμένου να επιτευχθεί περαιτέρω εναρμόνιση και ενοποίηση των συλλογών μικροοργανισμών και κυτταρικών σειρών στην ευρωπαϊκή Κοινότητα.

2. Η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι η διατήρηση «in situ» αποτελεί έναν από τους καταλληλότερους τρόπους για τη διαφύλαξη της γενετικής ποικιλίας των φυτών. Αυτό πρέπει να γίνεται όπου είναι δυνατόν και ιδίως στους φυσικούς οικοτόπους των φυτικών γενετικών πόρων. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί στις λιγότερο ευνοημένες περιοχές και ειδικότερα σ' εκείνες όπου οι σύγχρονες τεχνικές έχουν διεισδύσει σε

(¹) ΕΕ αριθ. C 68 της 24. 3. 1986, σ. 80.

μικρό μόνο βαθμό στις γεωργικές πρακτικές. Έχοντας αυτό κατά νου, έχει την πρόθεση να εντάξει πολλές από τις συστάσεις που διατυπώθηκαν στη συνδιάσκεψη του Δουβλίνου, στα κοινοτικά ερευνητικά και νομοθετικά προγράμματα που βρίσκονται στο στάδιο της εφαρμογής. Η διατήρηση «in situ» θα βασιστεί στα αποτελέσματα των ερευνών που διεξάγονται από εμπειρογνώμονες σε διάφορους τομείς καθώς και στις ικανότητες των κατοίκων των σχετικών περιοχών. Η «in situ» επιτήρηση θα συνδεθεί με τη διατήρηση. Οι ίδιες σκέψεις ισχύουν επίσης και για τα τοπικά είδη ζώων τα οποία, χωρίς τη λήψη ανάλογων μέτρων, κινδυνεύουν να εξαφανιστούν από τους φυσικούς βιοτόπους τους.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 1723/87

του κ. Florus Wijzenbeek (LDR—NL)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(20 Νοεμβρίου 1987)

(89/C 103/02)

Θέμα: Χρήση του ενιαίου πιστοποιητικού κυκλοφορίας

Έχοντας υπόψη ότι την 1η Ιανουαρίου 1988 θα θεσπιστεί η χρήση του πιστοποιητικού κυκλοφορίας στο μεγαλύτερο τουλάχιστον μέρος της Κοινότητας, όπως προτείνεται στην πρόταση της Επιτροπής 678/85 (1),

μπορεί η Επιτροπή να εξηγήσει ποια μορφή θα έχει το έγγραφο αυτό κατά την αυτοματοποιημένη εκτύπωση, αναπαραγωγή και χρήση του, ιδίως όσον αφορά την εκτύπωση των εντύπων 4 και 5, και από τις δύο πλευρές του φύλλου ή σε χωριστό φύλλο;

Μπορεί παράλληλα η Επιτροπή να διαβεβαιώσει ρητώς ότι τα έντυπα 6, 7 και 8 για τη χώρα προορισμού δεν θα πρέπει να συνταχθούν κατ' ανάγκη στη γλώσσα της χώρας αυτής;

Μπορεί επίσης η Επιτροπή να διαβεβαιώσει ότι το ενιαίο πιστοποιητικό κυκλοφορίας θα εξακολουθήσει να χρησιμοποιείται ως έγγραφο εισαγωγής-εξαγωγής στις εμπορικές συναλλαγές με τρίτες χώρες, μετά την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς;

(1) ΕΕ αριθ. L 79 της 21. 3. 1985, σ. 1.

Απάντηση του Λόρδου Cockfield εξ ονόματος της Επιτροπής

(27 Ιουνίου 1988)

Την 1η Ιανουαρίου 1988 τέθηκε σε εφαρμογή το ενιαίο έγγραφο, όχι απλώς στο μεγαλύτερο μέρος της Κοινότητας, αλλά στο σύνολό της. Εξάλλου, μετά την κύρωση απ' όλες τις ενδιαφερόμενες χώρες μιας σύμβασης μεταξύ της Κοινότη-

τας και των χωρών ΕΖΕΣ (1) το έγγραφο αυτό τέθηκε επίσης σε εφαρμογή στις χώρες αυτές την ίδια ημερομηνία.

1. Διαπιστώθηκε στο πλαίσιο της επιτροπής κυκλοφορίας εμπορευμάτων ότι όταν, κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 παράγραφος 2 πέμπτο εδάφιο του κανονισμού ΕΟΚ αριθ. 678/85, καταρτίζονται διασαφήσεις σε έγγραφο χαρτί, αυτές πρέπει να πληρούν όλες τις προϋποθέσεις σχετικά με τη μορφή τους, περιλαμβανομένων και των προϋποθέσεων για την οπίσθια πλευρά των εντύπων, που προβλέπονται από τη νομοθεσία σχετικά με το ενιαίο έγγραφο, με εξαίρεση:

- το χρώμα τύπωσης (πράσινο για τα προτυπωμένα έντυπα),
- τη χρησιμοποίηση πλαγίων χαρακτήρων για τις θέσεις που αντιστοιχούν στα στοιχεία για τρίτες χώρες, και
- την τύπωση ενός φόντου (πράσινου στα προτυπωμένα έντυπα) για τις θέσεις που αντιστοιχούν στην κοινοτική διαμετακόμιση.

Τέτοιου είδους διασαφήσεις που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος αποστολής πρέπει να γίνονται αποδεκτές σε όλα τα άλλα κράτη μέλη.

Εξάλλου:

- Επιτρέπεται σε ένα κράτος μέλος να δέχεται κατά την αναχώρηση διασαφήσεις σε οχτώ αντίτυπα συμπληρωμένες με ένα εκτυπωτή με λέιζερ, στα οποία περιέχεται ένα αντίτυπο 5 του οποίου το πίσω μέρος είναι όμοιο με το πίσω μέρος του αντίτυπου 4.
- Δε μπορούν να γίνουν αποδεκτές οι διασαφήσεις που συμπληρώνονται με ένα τυπωτή με λέιζερ, στις οποίες περιλαμβάνονται αντίτυπα 4, 5 και 6 των οποίων το πίσω μέρος δεν είναι τυπωμένο ή είναι τυπωμένο σε διαφορετικά φύλλα. Ωστόσο, η μη τύπωση του πίσω μέρους του αντίτυπου 6 των διασαφήσεων στο κράτος μέλος αναχώρησης είναι αποδεκτή υπό τον όρο ότι, στο πλαίσιο μιας διμερούς διευθέτησης, ισχύει το ίδιο και για το κράτος μέλος προορισμού.

2. Όταν ένας επιχειρηματίας επιλέγει να χρησιμοποιήσει μια πλήρη δέσμη οχτώ αντιτύπων του εντύπου του ενιαίου εγγράφου για να καλύψει τις τρεις φάσεις — αποστολή διαμετακόμιση, προορισμός — μιας εμπορευματικής συναλλαγής, τα αντίτυπα 6, 7 και 8 είναι απαραίτητα τυπωμένα και συμπληρωμένα (όσον αφορά τα στοιχεία που εμφανίζονται με μέθοδο αυτόματης αντιγραφής στα αντίτυπα αυτά) στη γλώσσα που χρησιμοποιείται κατά την αναχώρηση, η οποία δεν είναι υποχρεωτικά μία επίσημη γλώσσα της χώρας προορισμού. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 678/85 του Συμβουλίου, οι τελωνειακές υπηρεσίες του κράτους μέλους προορισμού μπορούν να ζητούν από τον διασαφιστή ή από τον αντιπρόσωπό του σ' αυτό το κράτος μέλος τη μετάφραση της εν λόγω διασαφήσης στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του εν λόγω κράτους. Το πνεύμα της ρύθμισης αυτής απαιτεί ωστόσο να γίνεται χρήση της δυνατότητας αυτής σε λογικά όρια.

Όταν καταρτίζεται η διασαφήση, όχι σε μία προτυπωμένη δέσμη, αλλά σε έγγραφο χαρτί με χρήση ενός συστήματος πληροφορικής με τυπωτή λέιζερ, τα στοιχεία δεν αναπαράγονται στα διάφορα αντίτυπα με μέθοδο αυτόματης αντιγραφής αλλά οι βασικές αρχές παραμένουν οι ίδιες.

3. Η Επιτροπή επιβεβαιώνει ότι πράγματι, όταν υλοποιηθεί η εσωτερική αγορά, το ενιαίο έγγραφο θα παραμείνει σε χρήση ως παραστατικό εισαγωγής και εξαγωγής κατά τις εμπορευματικές συναλλαγές με τις τρίτες χώρες.

(¹) ΕΕ αριθ. L 134 της 22. 5. 1987, σ. 1.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 1970/87

του κ. Joan Colom i Naval (S—E)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(10 Ιανουαρίου 1988)

(89/C 103/03)

Θέμα: Χρησιμοποίηση ραδιενεργών καταλοίπων ως λιπασμάτων

Σύμφωνα με αξιόπιστες πληροφορίες η αμερικανική εταιρεία Kerr-McGee Corp. άρχισε να διαθέτει στο εμπόριο —πειραματικά και επ' αόριστον— λιπάσματα στα οποία περιέχονται ανακυκλωμένα ραδιενεργά κατάλοιπα, όπως ραδιενεργό ουράνιο, ράδιο, θόριο και ορισμένα άλλα τοξικά στοιχεία (αρσενικό, υδράργυρος, μολυβδαίνιο, κλπ.)

1. Ποιες πληροφορίες διαθέτει σχετικά η Επιτροπή;
2. Οι αρχές των Ηνωμένων Πολιτειών έχουν πληροφορήσει σχετικά τις ευρωπαϊκές αρχές;
3. Γνωρίζει η Επιτροπή αν τα εν λόγω λιπάσματα έχουν διατεθεί εντός της Κοινότητας; Τι μέτρα έχει λάβει ή σκοπεύει να λάβει σχετικά;

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 2064/87

του κ. Alberto Tridente (ARC—I)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(18 Ιανουαρίου 1988)

(89/C 103/04)

Θέμα: Χρήση ραδιενεργών καταλοίπων ως λιπασμάτων στην Ανατολική Οκλαχόμα

Γνωρίζει η Επιτροπή ότι η εταιρεία Kerr-McGee, που διαχειρίζεται έναν πυρηνικό σταθμό στην Οκλαχόμα, χρησιμοποιεί ραδιενεργά κατάλοιπα ως λίπασμα, ότι διαπιστώθηκαν γενετικές ανωμαλίες και επιζωοτίες στα ζώα που διατρέφονται με τροφές για την παραγωγή των οποίων έχουν χρησιμοποιηθεί ως λίπασμα ραδιενεργά κατάλοιπα και ότι ζώα διατρέφόμενα με τις ζωοτροφές αυτές καθώς και δημητριακά που παράγονται με αυτό τον τρόπο διατίθενται στο εμπόριο;

Μπορεί να εξακριβώσει η Επιτροπή αν τα προϊόντα αυτά προορίζονται για εξαγωγή στην Ευρώπη;

Ποια μέτρα προτίθεται να λάβει, ενδεχομένως, η Επιτροπή για τη διενέργεια ουσιαστικών ελέγχων στις ποσότητες κρέατος και σίτου που προέρχονται από τις Ηνωμένες Πολιτείες;

Κοινή απάντηση του κ. Clinton Davis στις γραπτές ερωτήσεις αριθ. 1970/87 και 2064/87

εξ ονόματος της Επιτροπής

(11 Νοεμβρίου 1988)

Τα λιπάσματα, όπως και όλα τα υλικά στη γη, περιέχουν φυσικά ραδιονουκλείδια, ιδίως ποτάσιο, ουράνιο, ράδιο και θυγατρικά ισότοπα, π.χ. πολώνιο και μόλυβδο, ανάλογα με τον τύπο του πετρώματος ή του εδάφους από το οποίο προέρχονται τα συστατικά τους. Σύμφωνα με πληροφορίες τις οποίες η Επιτροπή συνέλεξε από οργανισμούς των Ηνωμένων Πολιτειών, δεν προστίθεται τεχνητή ραδιενέργεια στα λιπάσματα. Ορισμένη ποσότητα τεχνητής ραδιενέργειας που προέρχεται από ραδιενεργή σκόνη δοκιμών πυρηνικών όπλων και από πυρηνικές δραστηριότητες υπάρχει φυσιολογικά παντού, αλλά η ποσότητα αυτή είναι αμελητέα σε σύγκριση με τη φυσική ραδιενέργεια. Η Επιτροπή διαθέτει δεδομένα για τη ραδιενέργεια λιπασμάτων που προέρχονται από διαφορετικές πηγές. Τα λιπάσματα προσθέτουν κάτω από 1% της φυσικής ραδιενέργειας στα φυτά. Η έκθεση του ανθρώπου σε ραδιενέργεια προερχόμενη από λιπάσματα εκτιμήθηκε ότι είναι αμελητέα σε σύγκριση με εκείνη που προέρχεται από άλλες φυσικές πηγές, όπως έκθεση σε κλειστό χώρο στο ραδόνιο και στα θυγατρικά νουκλείδιά του, καθώς επίσης και σε σύγκριση με έκθεση σε περιπτώσεις ιατρικών εφαρμογών της ραδιενέργειας.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 2127/87

του κ. Hemmo Muntingh (S—NL)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(28 Ιανουαρίου 1988)

(89/C 103/05)

Θέμα: Οικολογία και ανάπτυξη στην Αμαζονία

1. Για ποια σχέδια στη Βραζιλία ή/και στην περιοχή του Αμαζονίου έχει ζητηθεί χρηματοδότηση από την ΕΚΑΧ ή από άλλους οργανισμούς που συνδέονται με την ΕΚΑΧ;
2. Ποιοι έχουν υποβάλει αίτηση για χρηματοδότηση (ανά σχέδιο);
3. Ποιες αιτήσεις έχουν γίνει δεκτές από την ΕΚΑΧ, και για ποιο λόγο;
4. Ποιες από τις αιτήσεις για χρηματοδότηση που έχουν γίνει δεκτές από την ΕΚΑΧ συγχρηματοδοτούνται από άλλους οργανισμούς εκτός της ΕΚΑΧ και ποιοι είναι αυτοί οι οργανισμοί;
5. Μπορεί η Επιτροπή να κοινοποιήσει για κάθε σχέδιο που (συγ-)χρηματοδοτείται:
 - α) σε ποιο ποσό ανέρχεται η χρηματοδότηση,
 - β) ποια είναι η σχετική προθεσμία,
 - γ) ποια μέρη των εν λόγω σχεδίων χρηματοδοτούνται,
 - δ) σε ποιο στάδιο βρίσκεται η χρηματοδότηση;

6. Είναι διατεθειμένη η Επιτροπή να παράσχει μία όσο το δυνατόν πληρέστερη απάντηση στις προαναφερθείσες ερωτήσεις όσον αφορά το αποκαλούμενο σχέδιο Carajas και να διευκρινίσει ποια είναι ακριβώς η σχέση μεταξύ του Μεγάλου και του Μικρού Σχεδίου Carajas;

**Απάντηση του κ. Matutes
εξ ονόματος της Επιτροπής**

(8 Νοεμβρίου 1988)

1. Έχει ζητηθεί από την ΕΚΑΧ χρηματοδότηση για δύο σχέδια:

α) εκμετάλλευση των κοιτασμάτων σιδηρομεταλλευμάτων του Carajas·

β) συσσωμάτωση σιδηρομεταλλευμάτων στο Minas Geras.

2. Οι χρηματοδοτήσεις αυτές ζητήθηκαν από τις εκμεταλλεζόμενες εταιρίες, δηλαδή:

α) Companhia Vale do Rio Doce (CVRD), Rio de Janeiro, Brésil;

β) Companhia Italo-Brasileira de Pelotização — Itabasco (Finsider, Italsider).

3. Οι δύο αιτήσεις έγιναν δεκτές από την ΕΚΑΧ και ήταν συμφέρουσες για την κοινοτική βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα.

4. α) Τα κεφάλαια που δανείστηκε η πρώτη εταιρία (CVRD) ήταν τα ακόλουθα:

(εκατ. δολάρια ΗΠΑ)

	Σύνολο
International Community	
World Bank	235
Morgan (co-financing)	100
Morgan (AMZA)	30
USA export credits	42
	407
Japanese package	
Syndicated yen loan	166
Yen bonds	18
Japanese export credits	10
Nippon Carajas	180
Eximbank-Japan	36
	410
European package	
ECSC	257
Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW)	73
European export credits	2
	332
Σύνολο πόρων προέλευσης εξωτερικού	1 149
Brasilian loans	727

Το συνολικό πραγματικό κόστος ανήλθε σε 3 400 εκατ. δολάρια και είναι κατώτερο από το κόστος που είχε προβλεφθεί.

Η απόδοση του δανείου ΕΚΑΧ θα πραγματοποιηθεί από 5. 7. 1990 έως 5. 1. 1995.

β) Για την Itabasco, το δάνειο ανέρχεται σε 20 εκατ. δολάρια ΗΠΑ, για συνολικό κόστος 87 εκατ. δολαρίων ΗΠΑ. Η απόδοση θα ολοκληρωθεί στις 1. 5. 1992· στο τέλος του 1987 το οφειλόμενο υπόλοιπο ανερχόταν σε 10,9 εκατ. δολάρια ΗΠΑ.

5. Για την Itabasco, το συμβόλαιο προέβλεπε μία μόνο πληρωμή. Για την CVRD δεν προβλέπονται να καταβληθούν άλλα ποσά πέρα από αυτά που ήδη καταβλήθηκαν. Για το Carajas η πραγματοποιηθείσα χρηματοδότηση αφορά τις επενδύσεις για την εκμετάλλευση ορυχείων, για σιδηρόδρομο, λιμάνι και εργατικές πόλεις.

6. Η Κοινότητα συγχρηματοδότησε ένα μεταλλευτικό σχέδιο, που ενδιαφέρει την κοινοτική βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα. Δεν συμμετέχει στα διάφορα τμήματα του σχεδίου Grand Carajas που εξαρτάται εξ ολοκλήρου από τα σχέδια της κυβέρνησης της Βραζιλίας και από τις σύμφωνες ή μη ενέργειες που απορρέουν από αυτά.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 2410/87

του κ. Horst Seefeld (S—D)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(24 Φεβρουαρίου 1988)

(89/C 103/06)

Θέμα: Μεταφορά σάντουιτς στη Δανία

Σε ανακοίνωση της Διεθνούς Ενώσεως Κατασκευάσεων (FICC) αναφέρεται ότι η Δανία επιτρέπει στους ταξιδιώτες να μεταφέρουν συσκευασμένα τρόφιμα, απαγορεύει όμως τη μεταφορά σάντουιτς και άλλων παρομοίων ειδών.

Ερωτώ:

1. Αληθεύει το γεγονός αυτό;
2. Υπάρχουν σε άλλα κράτη της Κοινότητας ίδιες ή παρόμοιες διατάξεις;
3. Αν υπάρχουν, προτίθεται η Επιτροπή να δώσει ένα τέλος στην ανοησία αυτή;

**Απάντηση του κ. Andriessen
εξ ονόματος της Επιτροπής**

(23 Νοεμβρίου 1988)

Η ερώτηση που έθεσε το αξιότιμο μέλος του Κοινοβουλίου πρέπει να τεθεί σε ένα γενικότερο πλαίσιο. Πράγματι, ορισμένα ζωικά προϊόντα (κρέατα προϊόντα με βάση το κρέας, κλπ.) μπορούν να μεταδώσουν ζωικές ασθένειες, όπως για παράδειγμα την αφρικανική πανώλη των χοίρων, τον αφθώδη πυρετό, κλπ. Στα πλαίσια αυτά, η ποσότητα του μολυσμένου προϊόντος που έχει εισαχθεί στην Κοινότητα

δεν είναι καθοριστική. Από την εμπειρία προκύπτει ότι ορισμένες επιζωοτίες με σοβαρές οικονομικές συνέπειες δημιουργούνται μετά την εισαγωγή από ταξιδιώτες ελάχιστων ποσοτήτων μολυσμένων προϊόντων.

Έτσι το σύνολο των κανονιστικών ρυθμίσεων, είτε είναι εθνικές είτε κοινοτικές, περιλαμβάνουν απαγορεύσεις που αφορούν ορισμένα προϊόντα που προέρχονται από χώρες ή περιοχές που παρουσιάζουν κίνδυνο για το κοινοτικό ζωικό κεφάλαιο. Ο έλεγχος των απαγορεύσεων αυτών δημιουργεί ένα μεγάλο πρόβλημα. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή, οι δανικές αρχές έχουν ξεκινήσει μία δράση παιδαγωγικού χαρακτήρα με στόχο τους τουρίστες.

Διανέμουν για παράδειγμα πινακίδες στις οποίες παροτρύνουν τους ταξιδιώτες να μη δίνουν στα ζώα υπολείμματα από σάντουιτς.

Ενώψει της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς, η οποία συνεπάγεται την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα, πρέπει να ρυθμιστούν τα προβλήματα που προαναφέρθηκαν. Κατά την άποψη της Επιτροπής η λύση συνίσταται στο να ενισχυθεί αφενός η προσπάθεια για εξάλειψη των κύριων ζωικών ασθενειών στην Κοινότητα και αφετέρου στον εναρμονισμό των ελέγχων που πραγματοποιούνται στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας. Η στρατηγική αυτή περιλαμβάνεται στο χρονοδιάγραμμα δράσεων για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς μέχρι το 1992 και το οποίο αποτελεί παράρτημα του Λευκού Βιβλίου (κτηνιατρικοί και φυτοϋγειονομικοί έλεγχοι).

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 2416/87

του κ. François Roelants du Vivier (ARC—B)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(24 Φεβρουαρίου 1988)

(89/C 103/07)

Θέμα: Κοινοτικός προϋπολογισμός για τη μετάφραση

Σύμφωνα με ορισμένες πηγές (Belgian Business, Οκτώβριος '87, σελ. 72), πρέπει να μεταφράζονται ετησίως 800 000 σελίδες στις εννέα γλώσσες της Ευρώπης των Δώδεκα. Το μέσο κόστος μετάφρασης ανέρχεται σε 20 000 βελγικά φράγκα τη σελίδα.

Είναι σε θέση η Επιτροπή να επιβεβαιώσει τα ανωτέρω στοιχεία, να τα συμπληρώσει και να μας ανακοινώσει τις προτάσεις που ενδεχομένως προτίθεται να υποβάλει με στόχο τη μείωση του κόστους που συνεπάγεται η πολυγλωσσία;

Απάντηση του κ. Christophersen

εξ ονόματος της Επιτροπής

(12 Απριλίου 1988)

Κατά το 1987, οι υπηρεσίες της Επιτροπής μετέφρασαν 810 000 σελίδες — εννέα γλώσσες (*). Σύμφωνα με την έκθεση

του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 31. 12. 1982, το μέσο κόστος, άμεσο ή έμμεσο, ανά σελίδα που μεταφράζεται τοποθετείται στις 105 Ecu. Το συνολικό κόστος της μετάφρασης αντιστοιχεί, επομένως, σε ποσό κατώτερο του 0,5% του συνόλου του προϋπολογισμού της Επιτροπής.

Η Επιτροπή αναζητά τα κατάλληλα μέσα — πληροφορικής, τεκμηρίωσης, ορολογίας, οργάνωσης κλπ.— για τη βελτιστοποίηση των διαθέσιμων πόρων έτσι ώστε να μειωθεί το συνολικό κόστος, διατηρώντας πάντα την ποιότητα του αποτελέσματος.

(*) 21η Γενική Έκθεση, αριθ. 41.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 2566/87

του κ. Pol Marck (PPE—B)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(9 Μαρτίου 1988)

(89/C 103/08)

Θέμα: Εισαγωγή βουτύρου από τη Νέα Ζηλανδία

Επανειλημμένως έχει καταγγελθεί ότι τη στιγμή κατά την οποία υπάρχουν υπεράφθονα αποθέματα βουτύρου στην ΕΟΚ, η εισαγωγή βουτύρου από τη Νέα Ζηλανδία δεν πρέπει λογικά να δικαιολογείται.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι κυρίως το Ηνωμένο Βασίλειο θέλει να διατηρηθούν οι εισαγωγές αυτές, δεν θα ήταν λογικό να αφαιρεθούν από τις επιστροφές της λεγόμενης βρετανικής συνεισφοράς τα έξοδα της πώλησης βουτύρου από τα αποθέματα, προς αντιστάθμιση της εισαγωγής βουτύρου από τη Νέα Ζηλανδία;

Εξετάζει η Επιτροπή την περίπτωση να διατυπώσει παρόμοια πρόταση;

Εάν όχι, ποια επιχειρήματα μπορούν να προβληθούν κατά της πρότασης αυτής;

Απάντηση του κ. Andriessen

εξ ονόματος της Επιτροπής

(17 Οκτωβρίου 1988)

Η είσοδος του βουτύρου της Νέας Ζηλανδίας στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου απορρέει από το πρωτόκολλο 18 της πράξης προσχώρησης (1972). Σύμφωνα με μια πρόταση που έγινε από την Επιτροπή, οι αποφάσεις λαμβάνονται από το Συμβούλιο. Με τον ίδιο τρόπο, ωστόσο, που υπάρχουν ειδικοί τύποι εισόδου στην Κοινότητα για άλλες τρίτες χώρες ή ομάδες τρίτων χωρών, τύποι οι οποίοι αντανακλούν τις ειδικές σχέσεις που υπήρχαν μεταξύ αυτών των τρίτων χωρών και ορισμένων κρατών μελών, το καθεστώς για το βούτυρο με τη Νέα Ζηλανδία καθορίζεται σε κοινοτική βάση ακόμη και αν η είσοδος του περιορίζεται στο Ηνωμένο Βασίλειο. Δεν είναι καθεστώς που μπορεί να ξεταστεί σε στενά εθνική βάση, αλλά ένα καθεστώς που συνεπάγεται ευρύτερες εκτιμήσεις οι οποίες πρέπει να γίνουν σε κοινοτικό επίπεδο. Στην

επόμενη έκθεση και πρόταση της Επιτροπής θα ληφθούν υπόψη όλα εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να λάβει το Συμβούλιο μια ισορροπημένη απόφαση, αλλά δεν εξετάζεται η περίπτωση να περιλαμβάνονται ανάμεσά τους οι ιδέες που προτείνονται από το αξιότιμο μέλος.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 2578/87
του κ. Salvador Garriga Polledo (ED—E)
προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
(9 Μαρτίου 1988)
(89/C 103/09)

Θέμα: Δημοσιονομικά κονδύλια για την καθιέρωση πολιτικής και σχεδίου δράσεων αμέσου προτεραιότητας για την ανάπτυξη μιας αγοράς υπηρεσιών στον τομέα της πληροφόρησης

Στην παρέμβασή του, κατά τη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, την Τρίτη 15 Δεκεμβρίου 1987, ο Επίτροπος κ. Narjes αναφέρθηκε στα δημοσιονομικά κονδύλια για την καθιέρωση πολιτικής και σχεδίου δράσεων αμέσου προτεραιότητας για την ανάπτυξη μιας ευρωπαϊκής αγοράς υπηρεσιών στον τομέα της πληροφόρησης. Όπως προκύπτει από την παρέμβασή του, το εν λόγω πρόγραμμα έχει χρηματοδοτηθεί για το 1989 με 145 εκατομμύρια Ecu.

Θα μπορούσε η Επιτροπή να εξηγήσει πού βρήκε ο κ. Narjes τους αριθμούς (6 εκατομμύρια και 20 ή 25 εκατομμύρια Ecu) που ανέφερε στην παρέμβασή του; Τίνο τρόπο κατέληξε ο κ. Narjes ότι τα δημοσιονομικά κονδύλια που ανέφερε ανέρχονται σε 145 εκατομμύρια Ecu; Βάσει ποίων υπολογισμών ο κ. Narjes πολλαπλασιάζει επί τρία τα εν λόγω δημοσιονομικά κονδύλια;

Απάντηση του κ. Narjes
εξ ονόματος της Επιτροπής
(8 Νοεμβρίου 1988)

Στην παρέμβασή του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στις 15 Δεκεμβρίου 1987, σχετικά με την «ανακοίνωση της Επιτροπής και ένα σχέδιο απόφασης, όσον αφορά τη θέσπιση, σε κοινοτικό επίπεδο, μιας πολιτικής και ενός σχεδίου ενεργειών προτεραιότητας για τη δημιουργία μιας αγοράς υπηρεσιών των πληροφοριών»⁽¹⁾, ο αντιπρόεδρος Narjes δήλωσε ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να συμφωνήσει με τις τροποποιήσεις που υποβλήθηκαν από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, περιλαμβανομένης και της αύξησης του προϋπολογισμού για την προπαρασκευαστική φάση, από 15 εκατ. Ecu σε 20 εκατ. Ecu για το 1989, και από 20 εκατ. Ecu σε 25 εκατ. Ecu για το 1990. Αναφερόμενος στη δήλωση ενός μέλους του Κοινοβουλίου, ότι ο ζητούμενος από την Επιτροπή προϋπολογισμός ήταν πολύ μικρός, ο αντιπρόεδρος Narjes εξήγησε ότι το πλήρες πρόγραμμα για το 1991/1992 θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα την αίτηση προϋπολογισμού 50 εκατ. Ecu το χρόνο. Οι εκτιμήσεις των 50 εκατ. Ecu το χρόνο για το 1991 και το 1992 βασίζονται στη μεγάλη ανταπόκριση στην πρόσκληση για εκδήλωση ενδιαφέροντος (Ιούλιος 1987), που

δείχνει καθαρά και επιβεβαιώνει τις υποθέσεις στις οποίες είχε στηρίξει η Επιτροπή τη σημερινή πρότασή της. Οι εκτιμήσεις αυτές οδηγούν σε ένα κοινοτικό προϋπολογισμό 145 εκατ. Ecu για την περίοδο 1989-1992. Ο συνολικός φάκελος του προϋπολογισμού των προγραμμάτων ενδέχεται να είναι πολύ μεγαλύτερος, δεδομένου ότι, κατά κανόνα, τα έργα επίδειξης και τα πειραματικά έργα λαμβάνουν συνήθως κοινοτική χρηματοδότηση ως 35%, γεγονός το οποίο οδηγεί σε πολλαπλασιασμό του παραπάνω προϋπολογισμού επί 3.

Στις 25 Ιουλίου 1988, το Συμβούλιο ενέκρινε «μια πολιτική και ένα σχέδιο ενεργειών προτεραιότητας για τη δημιουργία μιας αγοράς υπηρεσιών των πληροφοριών», με προϋπολογισμό 15 εκατ. Ecu για το 1989 και 21 εκατ. Ecu για το 1990. Ένα αρχικό σχέδιο των ετών 1991 και μετά, θα μελετηθεί κατά τη διάρκεια του 1989.

⁽¹⁾ COM(87) 360 τελικό και PE 116 403 της 10. 11. 1987.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 2686/87
του κ. André Fourçans (LDR—F)
προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
(14 Μαρτίου 1988)
(89/C 103/10)

Θέμα: Κριτήρια απονομής του τίτλου του «δόκτορα ιπποκράτειας ιατρικής»

Από διάφορες πηγές αναφέρεται ότι το ισπανικό κράτος πρόκειται να απονεμίσει τον τίτλο του «δόκτορα ιπποκράτειας ιατρικής» στους θεραπευτές που χρησιμοποιούν φυσικές μεθόδους και γενικότερα σε όλους τους επαγγελματίες της λεγόμενης φυσικής ιατρικής.

Πράγματι, η Ισπανική Γερουσία μελετά την αναγνώριση της λεγόμενης φυσικής ιατρικής και την απονομή στους επαγγελματίες που την εφαρμόζουν του τίτλου του «δόκτορα ιπποκράτειας ιατρικής».

Θεωρεί η Επιτροπή ότι είναι δυνατό να απονεμηθεί ο τίτλος του ιατρού σε πρόσωπα που δεν έχουν πλήρη ιατρική κατάρτιση;

Ποια είναι κατά την Επιτροπή τα κριτήρια για τα οποία μπορεί να απονεμηθεί ο τίτλος του δόκτορα ιπποκράτειας ιατρικής;

Εάν το ισπανικό κράτος αναγνωρίσει τον τίτλο του δόκτορα ιπποκράτειας ιατρικής στους επαγγελματίες της λεγόμενης φυσικής ιατρικής, τα υπόλοιπα κράτη μέλη της Κοινότητας θα πρέπει να πράξουν παρομοίως;

Απάντηση του Λόρδου Cockfield
εξ ονόματος της Επιτροπής
(31 Μαΐου 1988)

Πράγματι το άρθρο 1 της οδηγίας 75/363/EOK⁽¹⁾ που αφορά του ιατρούς προβλέπει ότι για την πρόσβαση στις ιατρικές

δραστηριότητες και την άσκησή τους απαιτείται η κατοχή ενός από τα διπλώματα ιατρικής που αναφέρονται στο άρθρο 3 της οδηγίας 75/362/ΕΟΚ ⁽¹⁾, με τα οποία πιστοποιούνται οι γνώσεις που απαριθμούνται στο προαναφερθέν άρθρο 1 με την επιφύλαξη των διατάξεων που αφορούν κεκτημένα δικαιώματα που αναφέρονται στο άρθρο 9 της οδηγίας 75/362/ΕΟΚ.

Η Επιτροπή δεν έχει καθορίσει κανένα κριτήριο για τη χορήγηση του τίτλου του ιατρού και δεν προτίθεται να υποβάλει σχετική πρόταση στο Συμβούλιο.

Η ενδεχόμενη επέκταση του τίτλου του ιατρού και σε άλλες κατηγορίες επαγγελματιών σε ένα κράτος μέλος (στη συγκεκριμένη περίπτωση στην Ισπανία) αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα αυτού του κράτους μέλους και δεν υποχρεώνει τα άλλα κράτη μέλη να αλλάξουν τη στάση τους επί του θέματος και ιδίως να αναγνωρίσουν αυτό το επάγγελμα. Πράγματι τα άρθρα 48, 52 και 59 της συνθήκης ΕΟΚ δεν εμποδίζουν την απόλυτη απαγόρευση της άσκησης στο έδαφος τους θεραπευτικών πρακτικών από άτομα που δεν έχουν την ιδιότητα του ιατρού, ή ακόμη και την επιβολή ποινικών κυρώσεων σε περίπτωση τέτοιας άσκησης εφόσον αυτά τα μέτρα εφαρμόζονται αδιακρίτως τόσο στους πολίτες τους όσο και στους πολίτες των άλλων κρατών μελών. Σχετικά με το θέμα αυτό, παραπέμπουμε το αξιότιμο μέλος του Κοινοβουλίου στην απάντηση που έδωσε η Επιτροπή στη γραπτή ερώτηση αριθ. 1864/85 της κυρίας Schleicher ⁽²⁾.

Το πρόβλημα της αντιστοιχίας, που θα μπορούσε ενδεχομένως να αναγνωρισθεί στο αναφερόμενο δίπλωμα, θα ετίθετο μόνο ως προς τα κράτη μέλη στα οποία θα υπήρχε ίδιο ή παρόμοιο επάγγελμα· κατά συνέπεια αυτά τα κράτη μέλη θα έπρεπε να εφαρμόσουν στον τομέα αυτόν τη νομολογία που προκύπτει από την απόφαση που εξέδωσε στις 15 Οκτωβρίου 1987 το Δικαστήριο σχετικά με την υπόθεση 222/86 [Εθνική Ένωση Επαγγελματιών Προπονητών και Τεχνικών Ποδοσφαίρου (UNECTEF) και Georges Heylens ⁽³⁾]. Όσον αφορά τη θέση της Επιτροπής επί του θέματος παραπέμπουμε το αξιότιμο μέλος του Κοινοβουλίου στη γραπτή ερώτηση αριθ. 2962/86 της κυρίας Maij-Weggen ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 167 της 30. 6. 1975.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 126 της 26. 5. 1986.

⁽³⁾ Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 295 της 5. 11. 1987.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 2810/87

του κ. Lambert Croux (PPE—B)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(28 Μαρτίου 1988)

(89/C 103/11)

Θέμα: Πρότυπο πρόγραμμα για τη βελτίωση της εκπαίδευσης των τέκνων των μεταναστών εργαζομένων

Απαντώντας στη γραπτή ερώτηση αριθ. 674/87 ⁽¹⁾ η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι για τα αποτελέσματα της διαπολιτισμικής εμπειρίας από σχολεία της Κοινότητας, για τη βελτίωση της εκπαίδευσης των τέκνων των μεταναστών στο γαλλόφωνο Βέλγιο, εκπονείται σχετική έκθεση από εμπειρογνώμονες.

Έχει περιέλθει, εν τω μεταξύ, στην κατοχή της Επιτροπής η προαναφερθείσα έκθεση, και αν ναι, ποια συμπεράσματα έχει συναγάγει όσον αφορά την περαιτέρω πορεία του προτύπου προγράμματος, και είναι δυνατό να τεθεί στη διάθεση του Κοινοβουλίου η έκθεση αυτή;

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 23 της 28. 1. 1987, σ. 46.

Απάντηση του κ. Μαρίν εξ ονόματος της Επιτροπής

(2 Δεκεμβρίου 1988)

Η Επιτροπή, έχοντας λάβει γνώση της έκθεσης που αφορά το πρότυπο πρόγραμμα για τη βελτίωση της εκπαίδευσης των τέκνων των διακινουμένων εργαζομένων στις Βρυξέλλες, αποφάσισε να δοθεί παράταση για το σχολικό έτος 1987-1988 η οποία θα επιτρέψει την ολοκλήρωση της πειραματικής εφαρμογής που διεξάγεται στο διάστημα 1984-1987 κατά τη διάρκεια του οποίου ορισμένες εργασίες δεν ολοκληρώθηκαν λόγω των περιστάσεων στις οποίες αναφέρεται το αξιότιμο μέλος του Κοινοβουλίου στην ερώτησή του.

Η Επιτροπή εξετάζει σήμερα με το βελγικό (γαλλόφωνο) Υπουργείο Παιδείας τη δυνατότητα να ξεκινήσει μια νέα πειραματική εφαρμογή προβλέποντας μια προπαρασκευαστική χρονιά κατά την οποία θα καθοριστούν σαφείς παιδαγωγικοί στόχοι και θα δημιουργηθούν δομές συνεργασίας για μια περισσότερο διαρθρωμένη διεξαγωγή της πειραματικής εφαρμογής.

Προβλέπεται ότι η νέα πειραματική εφαρμογή θα ξεκινήσει πριν το τέλος του έτους.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 2912/87

του κ. Andrew Pearce (ED—GB)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(8 Απριλίου 1988)

(89/C 103/12)

Θέμα: Απασχόληση των γυναικών

Παρατήρησε, άραγε, η Επιτροπή ότι σχεδόν όλοι οι οδηγοί τρένων, φύλακες και εισπράκτορες στην Κοινότητα είναι άνδρες; Συμβιβάζεται η κατάσταση αυτή με τους κοινοτικούς κανόνες περί ισότητας ευκαιριών όσον αφορά την απασχόληση για τα δύο φύλα; Εάν όχι, ποια θα είναι η στάση της Επιτροπής;

Απάντηση του κ. Μαρίν εξ ονόματος της Επιτροπής

(5 Οκτωβρίου 1988)

Οι κοινοτικοί κανόνες όσον αφορά την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σχετικά με την απασχόληση περιέχονται στην οδηγία του Συμβουλίου 76/207/ΕΟΚ της 9ης Φεβρουαρίου 1976 ⁽¹⁾, η οποία έπρεπε να εφαρμοσθεί στους νόμους των κρατών μελών στις 12 Αυγούστου 1978.

Το γεγονός ότι η πλειοψηφία των εργαζομένων σε έναν τομέα μπορεί να είναι άνδρες δεν αποτελεί παράβαση της οδηγίας αυτής ούτε των εθνικών κανόνων για την εφαρμογή της. Βέβαια, εάν το γεγονός αυτό είναι άμεση συνέπεια της διάκρισης που πραγματοποιούν οι εργοδότες κατά των γυναικών τότε ισχύει η οδηγία· το άρθρο 6 απαιτεί να παρέχουν τα κράτη μέλη έννομη προστασία έναντι κάθε ατόμου που θίγεται από διακρίσεις όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, την επαγγελματική προώθηση και κατάρτιση ή τις συνθήκες απασχόλησης.

Εάν, από την άλλη, η κυριαρχία των ανδρών υπαλλήλων οφείλεται στο γεγονός ότι οι γυναίκες δεν ενδιαφέρονται για τον εν λόγω τομέα, αξίζει να σημειωθεί ότι το άρθρο 2 παράγραφος 4 της οδηγίας επιτρέπει τη λήψη «θετικών μέτρων», τα οποία έχουν ως αντικείμενο να αυξηθεί η αναλογία του φύλου που εκπροσωπείται σε μικρό βαθμό στον εν λόγω τομέα.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες της Επιτροπής οι σιδηρόδρομοι σε ορισμένα κράτη μέλη (π.χ. το Ηνωμένο Βασίλειο και τις Κάτω Χώρες) κατάρτισαν προγράμματα θετικών ενεργειών. Στην περίπτωση των βρετανικών σιδηροδρόμων, το πρόγραμμα έλαβε την ενίσχυση της Επιτροπής, κατ' εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου κοινοτικού προγράμματος 1986-1990 «ίσες ευκαιρίες για τις γυναίκες» που αναφέρει ότι η Επιτροπή θα ενισχύσει και θα προωθήσει τις θετικές ενέργειες για την εξάλειψη των διακρίσεων στην απασχόληση και την καλύτερη χρησιμοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού.

Η Επιτροπή εξετάζει τη διεξαγωγή συγκριτικής μελέτης για τις επαγγελματικές διακρίσεις λόγω φύλου στη βιομηχανία μεταφορών.

(¹) ΕΕ αριθ. L 39 της 14. 2. 1976, σ. 40.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 2930/87
του κ. Jorgen Nielsen (LDR—DK)
προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
(14 Απριλίου 1988)
 (89/C 103/13)

Θέμα: Επιδότηση επενδύσεων για τις εγκαταστάσεις παραγωγής αμύλου από γεώμηλα στην Κάτω Σαξωνία

Σύμφωνα με πληροφορίες του Υπουργείου Γεωργίας της Κάτω Σαξωνίας χορηγήθηκε επιδότηση επενδύσεων 25% για τις εγκαταστάσεις παραγωγής αμύλου από γεώμηλα στο Luckow της Κάτω Σαξωνίας, που εγκαινιάστηκε τον Σεπτέμβριο του 1987. Το σύνολο των δαπανών της εγκαταστάσεως ανήλθε σε 86 εκατ. γερμανικά μάρκα. Το 10% του επιδόματος χορηγήθηκε βάσει του λεγόμενου «νόμου περί επιδοτήσεως επενδύσεων» (τροποποίηση της 28. 1. 1986) ως ενίσχυση προς τις «περιφερειακές περιοχές» και το 15% από τις «κοινοτικές δαπάνες — γεωργικές διαρθρώσεις και προστασία των ακτών».

Ωσαύτως η Κοινότητα έχει επωμισθεί τις δαπάνες για την εγκατάσταση ενός παραλλήλου εργοστασίου καθαρισμού. Αυτό θα πρέπει να εκτιμηθεί ως αντιστοιχο με ενίσχυση προς επιχείρηση της ίδιας τάξεως μεγέθους όπως και το επίδομα επενδύσεων.

1. Έχουν κοινοποιηθεί τα καθεστάτα ενισχύσεων, συμπεριλαμβανομένης της επιδοτήσεως για τον καθαρισμό στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 93 της Συνθήκης;
2. Δεν θεωρεί η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση που επικρατεί στην αγορά όσον αφορά τον ανταγωνισμό, ότι η εν λόγω ενίσχυση αποτελεί νόθευση του ανταγωνισμού σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 της Συνθήκης και συνεπώς είναι ασυμβίβαστο με την ενιαία αγορά;
3. Σύμφωνα με ποια από τις εξαιρέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της Συνθήκης θεωρεί η Επιτροπή στην προκειμένη περίπτωση ότι η εν λόγω ενίσχυση συμβιβάζεται με την ενιαία αγορά;

Απάντηση του κ. Andriessen
εξ ονόματος της Επιτροπής
(4 Οκτωβρίου 1988)

Η Επιτροπή, αφού εξέτασε την εν λόγω ενίσχυση, πληροφόρησε τη γερμανική κυβέρνηση, με επιστολή της 11ης Φεβρουαρίου 1987, ότι δεν διατυπώνει αντίρρηση ως προς το μέτρο αυτό για τις εγκαταστάσεις παραγωγής αμύλου στην Κάτω Σαξωνία. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ενίσχυση αυτή πρέπει να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 92 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της Συνθήκης ΕΟΚ.

Όσον αφορά την εγκατάσταση εργοστασίου καθαρισμού, του οποίου η Κοινότητα έχει επωμισθεί τις δαπάνες, η Επιτροπή απευθύνθηκε στις γερμανικές αρχές για να λάβει τις κατάλληλες πληροφορίες που αφορούν την ενδεχόμενη χορήγηση μιας τέτοιας ενίσχυσης.

Η Επιτροπή ζήτησε από τις γερμανικές αρχές να της κοινοποιήσουν, κατά περίπτωση, το μέτρο της εν λόγω ενίσχυσης βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της Συνθήκης για να καταστεί δυνατός ο επιβαλλόμενος έλεγχος.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 2946/87
του κ. Jesús Cabezón Alonso (S—E)
προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
(14 Απριλίου 1988)
 (89/C 103/14)

Θέμα: Εφαρμογή του κανονισμού COM(87) 368 τελικό

Θα μπορούσε η Επιτροπή να απαριθμήσει τις ισπανικές περιφέρειες οι οποίες θα ήταν δυνατόν να περιληφθούν στον κανονισμό (ΕΟΚ) του Συμβουλίου με τον οποίο καθιερώνε-

ται κοινή δράση για την προώθηση της γεωργικής ανάπτυξης σε ορισμένες περιοχές της Ισπανίας [COM(87) 368 τελικό], μόλις ο εν λόγω κανονισμός τεθεί σε ισχύ;

**Απάντηση του κ. Andriessen
εξ ονόματος της Επιτροπής
(19 Σεπτεμβρίου 1988)**

Η Επιτροπή θεωρεί ικανοποιητική την πρόσφατη θέσπιση ειδικής δράσης που αποβλέπει στην προώθηση της γεωργικής ανάπτυξης σε ορισμένες περιοχές της Ισπανίας, της οποίας η εφαρμογή θα πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο ενός ή περισσοτέρων προγραμμάτων που πρέπει να υποβληθούν από την ισπανική κυβέρνηση στην Επιτροπή.

Οι ισπανικές περιοχές που αναφέρονται στον εν λόγω κανονισμό καθορίζονται στην οδηγία 86/466/ΕΟΚ (1) που εθέσπισε το Συμβούλιο κατ' εφαρμογή της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ (2) σχετικά με την ορεινή γεωργία και ορισμένες μειονεκτικές περιοχές.

Αυτόνομες κοινότητες	SAU μειονεκτική/ SAU σύνολο
Islas Canarias	100
Extremadura	95,9
Asturias	90,9
Castilla y León	77,6
Galicia	57,7
Andalucia	56,2
Cantabria	77,9
Castilla-la-Mancha	63,7
Aragón	46,9
Comunidad Valenciana	32,8
Murcia	44,5
Baleares	33,9
Cataluña	36,9
Rioja	19,1
Navarra	53,8
País Vasco	62,5
Madrid	18,3
Εθνικό σύνολο	62,4

Κατά την εφαρμογή της ειδικής δράσης θα δοθεί προτεραιότητα στις ορεινές περιοχές καθώς και στις περιοχές για τις οποίες η απόδοση του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Προσανατολισμού, έφθασε σε 50%.

Η Επιτροπή παρατηρεί επίσης στο αξιότιμο μέλος του Κοινοβουλίου ότι το σύνολο των μειονεκτικών γεωργικών περιοχών που καθορίζονται στην οδηγία 86/466/ΕΟΚ αντιπροσωπεύει 62,4% του ισπανικού SAU ή 17 037 500 εκτάρια.

(1) ΕΕ αριθ. L 273 της 24. 4. 1986, σ. 104.

(2) ΕΕ αριθ. L 128 της 19. 5. 1975, σ. 1.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 90/88

**του κ. Pedro Argüelles Salaverria (ED—E)
προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
(10 Μαΐου 1988)
(89/C 103/15)**

Θέμα: Τροποποίηση των συντελεστών του ΦΠΑ που ισχύουν ως προς τον οικοδομικό τομέα

Η πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου με την οποία συμπληρώνεται το κοινό σύστημα του φόρου προστιθεμένης αξίας και τροποποιείται η οδηγία 77/388/ΕΟΚ (1) — προσέγγιση των συντελεστών του ΦΠΑ —, μεταβάλλει σημαντικά τους συντελεστές εφαρμογής του εν λόγω φόρου όσον αφορά, μεταξύ άλλων συναλλαγών αγαθών και υπηρεσιών, τον οικοδομικό τομέα, κατά τρόπο που σε ορισμένες χώρες, όπως η Ισπανία, ο φόρος αυτός θα περάσει από το σημερινό 6% σε μία ζώνη που θα κυμαίνεται από 14-18%.

Μια τέτοια αύξηση στη φορολογία των κατοικιών θα είχε αναπόφευκτα ως συνέπεια μια συρρίκνωση της ζήτησης πράγμα που τελικώς θα προκαλούσε κρίση στον οικοδομικό τομέα με αποτέλεσμα την αύξηση της εντός των κόλπων του ανεργίας, επιδεινώνοντας έτσι τον γενικό δείκτη ανεργίας στο σύνολο της ΕΟΚ.

Για όλα αυτά και έχοντας υπόψη την αρχή ότι ο οικοδομικός τομέας αποτελεί μια από τις βασικές κινητήριες δυνάμεις της παραγωγικής δραστηριότητας μιας κοινωνίας, δεν νομίζει η Επιτροπή ότι η κατασκευή κατοικιών θα έπρεπε να υπαχθεί στο μειωμένο συντελεστή, δηλαδή ούτε κατώτερου του 4% ούτε ανώτερου του 9%, που προβλέπεται στην τροποποίηση της εν λόγω οδηγίας;

(1) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1.

**Απάντηση του Λόρδου Cockfield
εξ ονόματος της Επιτροπής
(22 Σεπτεμβρίου 1988)**

Η πρόταση οδηγίας (1) που συμπληρώνει το κοινό σύστημα ΦΠΑ και τροποποιεί την οδηγία 77/388/ΕΟΚ (2) — προσέγγιση των συντελεστών ΦΠΑ — αποτελεί τμήμα του συνόλου των οδηγιών που αφορούν την προσέγγιση της έμμεσης φορολογίας στην Κοινότητα. Οι οδηγίες αυτές υποβλήθηκαν τον Αύγουστο του 1987 από την Επιτροπή στο Συμβούλιο ενόψει της κατάργησης των φορολογικών συνόρων στο πλαίσιο της πραγματοποίησης της εσωτερικής αγοράς μέχρι τις 31. 12. 1992.

Στόχος της Επιτροπής κατά την επεξεργασία των προτάσεων της ήταν να εκφράσει τα όσα αποτελούν γενική πρακτική στα κράτη μέλη και να παραμείνει σε συμφωνία με την πολιτική που έχει γίνει αποδεκτή σε κοινοτικό επίπεδο. Έτσι, στην πρότασή της σχετικά με την προσέγγιση των συντελεστών ΦΠΑ, η Επιτροπή δεν περιέλαβε την κατασκευή κατοικιών στην κατάσταση των αγαθών και των υπηρεσιών που επιδέχονται μειωμένο συντελεστή.

(1) COM(87) 321, ΕΕ αριθ. C 250 της 18. 9. 1987, σ. 2.

(2) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 225/88

του κ. Lambert Croux (PPE—B)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(25 Μαΐου 1988)

(89/C 103/16)

Θέμα: Σύμβαση της Χάγης

Η Σύμβαση της Χάγης εξασφαλίζει σε όλους τους υπηκόους των συμβαλλομένων χωρών, οι οποίοι κατά την παραμονή τους σε άλλο κράτος εμπλέκονται σε δικαστικές υποθέσεις, για παράδειγμα λόγω τροχαίου ατυχήματος, ίση δικαστική αρωγή με τους πολίτες της χώρας όπου συμβαίνει το γεγονός αυτό· παρά τις ρητές εκκλήσεις της Επιτροπής η Σύμβαση δεν έχει ακόμη επικυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη.

Μπορεί να ανακοινώσει η Επιτροπή ποια κράτη μέλη δεν έχουν υπογράψει μέχρι σήμερα τη Σύμβαση της Χάγης, και ποιες πρωτοβουλίες σκοπεύει να αναλάβει για να αρχίσει σύντομα να ισχύει η Σύμβαση σε ολόκληρη την Κοινότητα;

Απάντηση του κ. Clinton Davis

εξ ονόματος της Επιτροπής

(22 Σεπτεμβρίου 1988)

Μέχρι σήμερα πέντε κράτη μέλη της Κοινότητας υπέγραψαν τη σύμβαση: η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Γαλλία, η Ελλάδα, το Λουξεμβούργο και η Ισπανία· στις 18 Δεκεμβρίου 1987 μόνο η Γαλλία την είχε κυρώσει. Δεδομένου ότι η Ισπανία κατέθεσε, έκτοτε, την αίτηση κύρωσης της Σύμβασης και γνωρίζοντας ότι η Σουηδία την είχε ήδη κυρώσει, πληρούται ο όρος έναρξης ισχύος της Σύμβασης, δηλαδή η κύρωση αυτής από τρία τουλάχιστον κράτη. Αυτή λοιπόν άρχισε να ισχύει την 1η Μαΐου 1988. Σύμφωνα με τις πληροφορίες της Επιτροπής το Βέλγιο, η Δανία, η Ιταλία, η Πορτογαλία και το Ηνωμένο Βασίλειο, σκοπεύουν επίσης να κυρώσουν τη σύμβαση.

Στις 24 Νοεμβρίου 1986 η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση⁽¹⁾ για σύσταση σχετικά με την κύρωση της Σύμβασης από τα κράτη μέλη, με σκοπό τη διευκόλυνση της μετακίνησης των πολιτών των κρατών μελών και συνελώς του ενδοκοινοτικού τουρισμού. Πράγματι, τα περισσότερα άτομα που μετακινούνται εκτός των συνόρων τους είναι τουρίστες και η νομική κάλυψη για όλους τους υπηκόους των κρατών μελών ενώπιον των πολιτικών και των εμπορικών δικαστηρίων ενός άλλου κράτους μέλους, με τους ίδιους όρους που ισχύουν για τους υπηκόους του τελευταίου, θα παρείχε στους πολίτες των κρατών μελών την αίσθηση ότι ανήκουν σε μία Κοινότητα.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 320 της 13. 12. 1986.**ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 303/88**

του κ. Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(3 Ιουνίου 1988)

(89/C 103/17)

Θέμα: Απάτες με ελαιόλαδο ευρωπαϊκής προελεύσεως

Προσφάτως, στο ομοσπονδιακό κρατίδιο της Βάδης-Βυρτεμβέργης ανιχνεύθηκε η καρκινογόνος ουσία τετραχλωροαιθυλένιο σε ελαιόλαδο γαλλικής, ιταλικής και ισπανικής προελεύσεως, που παράγεται με πίεση εν ψυχρώ.

Μπορεί, ενδεχομένως, να πρόκειται για λάθος, αλλά, από την άλλη πλευρά, το γεγονός αυτό μπορεί να οφείλεται σε απάτες που σχετίζονται με τις επιδοτήσεις της ΕΟΚ για το ελαιόλαδο.

Γνωρίζει η Επιτροπή τα προαναφερθέντα; Εάν ναι, προτίθεται να αναθέσει διεξαγωγή έρευνας επί του θέματος;

Απάντηση του κ. Andriessen

εξ ονόματος της Επιτροπής

(19 Οκτωβρίου 1988)

Η Επιτροπή γνωρίζει πράγματι τα αποτελέσματα των αναλύσεων του ελαιόλαδου που έγιναν ιδίως στη Βάδη-Βυρτεμβέργη, τα οποία έδειξαν την παρουσία σημαντικών ποσών υπερχλωροαιθυλενίου σε ορισμένες παρτίδες παρθένου ελαιόλαδου που παράγεται με πίεση εν ψυχρώ.

Ενόψει αυτής της κατάστασης, η Επιτροπή αντέδρασε γρήγορα:

- αποκλείοντας από την κοινοτική υποστήριξη, από τις 15 Απριλίου 1988, τα μολυσμένα ελαιόλαδα, πράγμα το οποίο καθιστά πρακτικά αδύνατη την εμπορία τους ως έχουν. Σημειώνεται σχετικά ότι με τη διαδικασία εξευγενισμού η εν λόγω ουσία εξαλείφεται από το ελαιόλαδο·
- ζητώντας από τα κράτη μέλη παραγωγής να πραγματοποιήσουν έρευνες σχετικά με τις αιτίες της μόλυνσης·
- καλώντας σε συνεργασία την Επιστημονική Επιτροπή για την Ανθρώπινη Διατροφή.

Η Επιτροπή αυτή κατέληξε στα εξής συμπεράσματα:

- α) το επίπεδο της μόλυνσης που διαπιστώθηκε δεν παρουσιάζει κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία·
- β) η παρουσία υπερχλωροαιθυλενίου είναι ανεπιθύμητη· πρέπει λοιπόν να εξαλειφθεί το ταχύτερο δυνατόν.

Από τις έρευνες και τις μελέτες που πραγματοποιήθηκαν στα διάφορα κράτη μέλη προέκυψε ότι η μόλυνση συνδέεται άμεσα με την κακή χρήση, σε έναν περιορισμένο αριθμό ελαιολιτριβείων, μιας συσκευής ανάλυσης για την οποία απαιτείται η χρησιμοποίηση υπερχλωροαιθυλενίου κατά τη διάρκεια των δοκιμών. Μπορεί να αποκλεισθεί οποιαδήποτε απόπειρα

απάτης που σχετίζεται με τις κοινοτικές επιδοτήσεις, δεδομένου ότι δεν θα παρουσίαζε κανένα ενδιαφέρον από οικονομική άποψη.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η Επιτροπή ενεργεί με βάση τις ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές:

- την υιοθέτηση ενός κοινού προτύπου εμπορίας που εξασφαλίζει το καλύτερο δυνατό επίπεδο καθαρότητας του ελαιόλαδου που τίθεται σε λιανική πώληση· για το σκοπό αυτό είναι αναγκαία μια προθεσμία ορισμένων εβδομάδων, δεδομένου ότι πρέπει να εναρμονιστεί προηγουμένως η μέθοδος ανάλυσης του υπερχλωροαιθυλενίου·
- την αποφυγή, με τη λήψη των πλέον καταλλήλων ρυθμιστικών μέτρων, κάθε νέας μόλυνσης του ελαιόλαδου στις επόμενες περιόδους παραγωγής (η παραγωγή πραγματοποιείται μεταξύ Νοεμβρίου και Απριλίου).

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 325/88

του κ. Luc Beyer de Ryke (LDR—B)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(3 Ιουνίου 1988)

(89/C 103/18)

Θέμα: Philips AE (Κάτω Χώρες) — Μαζικές απολύσεις

Ο κ. Cor van der Klugt, πρόεδρος της Philips, πολυεθνικής εταιρείας ηλεκτρονικών συσκευών ευρείας κατανάλωσης, δήλωσε ότι το 1987 ήταν μια κακή χρονιά για την εταιρεία και ότι οι προβλέψεις για το 1988 είναι ιδιαίτερα αβέβαιες.

Οι αρνητικές συνέπειες από την πτώση του δολαρίου ήταν σοβαρότερες από τις προβλεπόμενες και μελετάται η κατάργηση 10 000 έως 20 000 θέσεων εργασίας.

Ο κ. van der Klugt έχει επίσης καταρτίσει πρόγραμμα για την ανόρθωση της Philips μέσω της μεταφοράς ορισμένων δραστηριοτήτων σε ζώνες με χαμηλό κόστος παραγωγής (προβλέπεται η δημιουργία εργοστασίου στη Νοτιοανατολική Ασία).

Ποια είναι η άποψη της Επιτροπής για τις συνθήκες εργασίας στη Philips και την εξαγγελθείσα κατάργηση θέσεων απασχόλησης, καθώς και τη μεταφορά στη Νοτιοανατολική Ασία δραστηριοτήτων που δημιουργούν θέσεις εργασίας;

**Απάντηση του κ. Marín
εξ ονόματος της Επιτροπής**

(9 Δεκεμβρίου 1988)

Η Επιτροπή ανησυχεί έντονα για τη δραστική μείωση θέσεων εργασίας που θα προκαλέσει το σχέδιο ανάκαμψης και ανάπτυξης των δραστηριοτήτων της εταιρείας Philips.

Δεδομένου του αχαλίνωτου ανταγωνισμού στη διεθνή αγορά των ηλεκτρονικών προϊόντων ευρείας κατανάλωσης, η Επι-

τροπή είναι της γνώμης ότι ανακατατάξεις αυτού του είδους είναι συχνά αναπόφευκτες για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων.

Ως εκ τούτου επιμένει στο ότι οι απολύσεις, που είναι αναπόφευκτες, να πραγματοποιούνται στο πλαίσιο των διαδικασιών που καθορίζονται από την οδηγία του Συμβουλίου 75/129/ΕΟΚ η οποία αφορά τις συλλογικές απολύσεις (1) και να συνοδεύονται με ενέργειες κατάρτισης και μέτρα ανακατάταξης του ενδιαφερόμενου εργατικού δυναμικού.

Στο ίδιο αυτό πλαίσιο η Επιτροπή υπενθυμίζει επίσης τη σημασία της γνώμης της 6ης Μαρτίου 1987 την οποία διατύπωσαν από κοινού οι οργανώσεις των εργοδοτών και εργαζομένων στο πλαίσιο του κοινωνικού διαλόγου του Val Duchesse, γνώμη που εκφράζει τη βούληση των δύο μερών να ελέγχουν και να διαχειρίζονται κοινή συνεννόηση τις αλλαγές που προκαλούνται από τις βιομηχανικές μεταβολές.

Εξάλλου η Επιτροπή επιβεβαιώνει τη συγκατάθεσή της για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού κοινωνικού χώρου παράλληλα με την ολοκλήρωση της μεγάλης ευρωπαϊκής αγοράς. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα που μπορεί να αποκτηθούν με τις αποκεντρωμένες παραγωγικές δραστηριότητες της Κοινότητας προς τις εξωκοινοτικές νέες βιομηχανικές χώρες όπου οι συνθήκες εργασίας και κοινωνικής προστασίας δεν είναι σύμφωνες με τα διεθνή πρότυπα και κανόνες εργασίας.

(1) ΕΕ αριθ. L 48 της 22. 2. 1975, σ. 29.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 394/88

της κ. Raymonde Dury (S—B)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(9 Ιουνίου 1988)

(89/C 103/19)

Θέμα: Ευρωπαϊκές προδιαγραφές σχετικά με τα χρωματουργικά προϊόντα

Μπορεί η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να πληροφορήσει τα εξής:

1. Ποιες είναι οι ευρωπαϊκές προδιαγραφές συσκευασίας διαφόρων προϊόντων που πωλούνται ως χρώματα;
2. Είναι υποχρεωτικές οι εν λόγω προδιαγραφές στο Βέλγιο;
3. Ποιοι οργανισμοί είναι αρμόδιοι για να ελέγχουν την τήρηση των εν λόγω προδιαγραφών;
4. Ποιες ενδείξεις αναγράφονται υποχρεωτικά στην επισήμανση των προϊόντων αυτών;

**Απάντηση του Λόρδου Cockfield
εξ ονόματος της Επιτροπής**

(13 Ιουλίου 1988)

1. Η οδηγία 80/781/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 1980 (1) αφορά τα παρασκευάσματα που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως διαλύτες, και τα οποία είναι επικίνδυνα κατά την έννοια του άρθρου 2.

Η οδηγία 83/265/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 16ης Μαΐου 1983 (*) αφορά τα παρασκευάσματα που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν υπό μορφή:

- χρωμάτων, βερνικιών, τυπογραφικών μελανών, επιχρισμάτων, κολλών, σφραγιστικών μαστιχών, στόκων, επιχρισμάτων για την απόφραξη πόρων, υποστρωμάτων, διαβρωτικών, απολιπαντικών, χρωμάτων ζωγραφικής και αποκολλητικών καλουπιών,
- μέσων προστασίας της επιφάνειας και ασταριών για ξύλο, στο μέτρο που δεν καλύπτονται από άλλες κοινοτικές ρυθμίσεις και που είναι επικίνδυνα κατά την έννοια του άρθρου 3.

Οι δύο αυτές οδηγίες καθορίζουν αντίστοιχα στα άρθρα 4 και 5 τις γενικές απαιτήσεις στις οποίες πρέπει να ανταποκρίνονται τα πάματα και οι συσκευασίες των εν λόγω παρασκευασμάτων.

Η οδηγία του Συμβουλίου 76/211/ΕΟΚ (*), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 78/891/ΕΟΚ (*), καθώς και η οδηγία 80/232/ΕΟΚ (*), αφορούν τους όρους προετοιμασίας και εμπορίας, σε προκαθορισμένες σειρές ποσοτήτων, προϊόντων που κυκλοφορούν σε προσυσκευασίες και ιδίως των κολλών, συγκολλητικών ουσιών, διαλυτών και χρωμάτων.

2. Το Βέλγιο ενσωμάτωσε στις εθνικές νομοθετικές του διατάξεις τις οδηγίες αυτές και δεν επιτρέπει την κυκλοφορία στην αγορά του παρά μόνο των προϊόντων που ανταποκρίνονται σ' αυτές.

3. Το Υπουργείο Οικονομικών είναι αρμόδιο για την τήρηση των διαταγμάτων εφαρμογής που αφορούν τις οδηγίες 76/211/ΕΟΚ, 78/891/ΕΟΚ και 80/232/ΕΟΚ, ενώ για τις οδηγίες 80/781/ΕΟΚ και 83/265/ΕΟΚ, αρμόδιο είναι το Υπουργείο Εργασίας και το Υπουργείο Υγείας.

4. Οι οδηγίες του Συμβουλίου 80/781/ΕΟΚ και 83/265/ΕΟΚ καθορίζουν αντιστοίχως στα άρθρα τους 5 και 6 τις ενδείξεις που πρέπει να αναγράφονται κατά τρόπο ευανάγνωστο και ανεξίτηλο στη συσκευασία. Οι ενδείξεις αυτές μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

- εμπορική ονομασία του παρασκευάσματος,
- χημική ονομασία της ή των ενώσεων σύμφωνα με τα καθορισθέντα κριτήρια,
- επωνυμία και διεύθυνση του κατασκευαστή ή του υπεύθυνου για τη διάθεση στην αγορά προσώπου,
- η στερεότυπη φράση ή φράσεις για τους ιδιαίτερους κινδύνους που συνεπάγεται το συγκεκριμένο παρασκεύασμα,
- η στερεότυπη φράση ή φράσεις για τις προφυλάξεις και τις οδηγίες χρήσεως του παρασκευάσματος.

Εάν οι υποχρεωτικές ενδείξεις που συνοψίζονται ανωτέρω αναγράφονται σε ετικέτα, η τελευταία πρέπει να είναι καλά στερεωμένη σε μία ή περισσότερες πλευρές της συσκευασίας, ενώ οι σε συνάρτηση με τη χωρητικότητα της συσκευασίας minimum διαστάσεις της ετικέτας ορίζονται από τα άρθρα 6 και 7 των ανωτέρω οδηγιών.

Οι οδηγίες 76/211/ΕΟΚ, 78/891/ΕΟΚ και 80/232/ΕΟΚ προβλέπουν ότι οι προσυσκευασίες οφείλουν να φέρουν ένδειξη με την ονομαστική μάζα ή τον ονομαστικό όγκο, σήμα αναγνώρισης της επιχείρησης συσκευασίας, και, ενδεχομένως, το αρχικό «E» που πιστοποιεί ότι η προσυσκευασία ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές της οδηγίας 76/211/ΕΟΚ.

(*) ΕΕ αριθ. L 299 της 30. 8. 1980, σ. 57.

(*) ΕΕ αριθ. L 147 της 6. 6. 1983, σ. 11.

(*) ΕΕ αριθ. L 46 της 21. 2. 1976, σ. 1.

(*) ΕΕ αριθ. L 311 της 4. 11. 1978, σ. 21.

(*) ΕΕ αριθ. L 51 της 25. 2. 1980, σ. 1.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 415/88

του κ. Niall Andrews (RDE—IRL)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(13 Ιουνίου 1988)

(89/C 103/20)

Θέμα: Επεξεργασία μη ραδιενεργών αποβλήτων

1. Γνωρίζει η Επιτροπή ότι μερικά από τα κράτη μέλη ακολουθούν περιοριστική πολιτική σε ό,τι αφορά την εισαγωγή αποβλήτων από άλλα κράτη μέλη;
2. Γνωρίζει επιπλέον η Επιτροπή ότι γι' αυτό το λόγο, απόβλητα για τα οποία υπάρχει ικανοποιητική δυνατότητα επεξεργασίας εντός των κρατών μελών — στην προκειμένη περίπτωση δι' αποτεφρώσεως — μεταφέρονται και εναποτίθενται σε ορισμένες αναπτυσσόμενες χώρες και σε χώρες του αντολικού συνασπισμού;
3. Προτίθεται η Επιτροπή να λάβει μέτρα που θα οδηγήσουν σε περιορισμό ή ακόμη και απαγόρευση της εξαγωγής των προς επεξεργασία αποβλήτων σε χώρες στις οποίες υφίσταται ικανοποιητικό σύστημα ελέγχου εφόσον υπάρχει δυνατότητα επεξεργασίας των αποβλήτων εντός των κρατών μελών;
4. Προτίθεται επίσης η Επιτροπή για την πρόληψη παράνομης εναπόθεσης τέτοιων αποβλήτων, να δώσει εντολή σε κράτη μέλη με πλεονάζουσα ικανότητα και δυνατότητα επεξεργασίας και αποτέφρωσης αποβλήτων, να άρουν τους ισχύοντες περιορισμούς εισαγωγής, ενόσω δεν υπάρχει ακόμη κοινή πολιτική για την επεξεργασία αποβλήτων στην Κοινότητα;

**Απάντηση του κ. Clinton Davis
εξ ονόματος της Επιτροπής**

(21 Οκτωβρίου 1988)

1. Η Επιτροπή πληροφορήθηκε ότι οι αρμόδιες αρχές ορισμένων κρατών μελών επέβαλαν περιορισμούς στην εισαγωγή αποβλήτων στο έδαφός τους και δέχθηκε καταγγελίες για συγκεκριμένα περιστατικά. Η εξέταση των καταγγελιών αυτών δεν έχει ολοκληρωθεί.

2. Δεν έχει αποδειχθεί ότι υπάρχει σχέση μεταξύ των περιορισμών εισαγωγής αποβλήτων σε ορισμένα κράτη μέλη και των εξαγωγών αποβλήτων της Κοινότητας προς τις χώρες κρατικού εμπορίου και τις αναπτυσσόμενες χώρες, τουλάχιστον όσον αφορά τα συγκεκριμένα περιστατικά που γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή. Πάντως, φαίνεται ότι το υπάρχον στην Κοινότητα δυναμικό διάθεσης επικινδύνων αποβλήτων δεν υπερκαλύπτει σε καμία περίπτωση τη ζήτηση.

3. και 4. Η οδηγία 84/631/ΕΟΚ για την επιτήρηση και τον έλεγχο στην Κοινότητα των διασυνοριακών μεταφορών επικινδύνων αποβλήτων (¹), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 86/279/ΕΟΚ (²), όσον αφορά τις εξαγωγές προς τρίτες χώρες καθορίζει κοινοτικούς κανόνες για όλες τις μεταφορές επικινδύνων αποβλήτων στις οποίες συμμετέχουν κράτη μέλη της Κοινότητας. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προβάλουν αντιρρήσεις ή να θέσουν όρους για τη μεταφορά αποβλήτων, αλλά οι αντιρρήσεις αυτές οι οποίες καθορίζονται στην οδηγία, πρέπει να αιτιολογούνται. Η μεταφορά μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο αφού οι αρμόδιες αρχές της χώρας εισαγωγής βεβαιώσουν τη λήψη της κοινοποίησης της μεταφοράς. Η οδηγία 86/279/ΕΟΚ καθορίζει τους ειδικούς όρους που ισχύουν για τις μεταφορές επικινδύνων αποβλήτων προς τρίτες χώρες. Συγκεκριμένα, μια μεταφορά προς τρίτη χώρα μπορεί να επιτραπεί μόνο αφού ληφθεί γραπτή έγκριση από τη χώρα εισαγωγής και εφόσον η εγκατάσταση και οι συνθήκες διάθεσης των αποβλήτων είναι κατάλληλες ώστε να εξασφαλίζεται η προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας.

(¹) ΕΕ αριθ. L 326 της 13. 12. 1984.

(²) ΕΕ αριθ. L 181 της 4. 7. 1986.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 419/88

του κ. Robert Delorozoy (LDR—F)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(13 Ιουνίου 1988)

(89/C 103/21)

Θέμα: Έλεγχος των τεχνολογικών κινδύνων

Σε σεμινάριο που οργάνωσε η UNESCO στις 8 Δεκεμβρίου 1987 με θέμα τον «έλεγχο των τεχνολογικών κινδύνων» δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στους κινδύνους ατυχημάτων που караδοκούν καθημερινά τους ανθρώπους στα σπίτια τους.

Υπολογίζεται ότι 12 000 άτομα κάθε χρόνο στη Γαλλία είναι θύματα οικιακών ατυχημάτων (χρήση υγραερίου και ηλεκτρικού ρεύματος, εγκαύματα, πτώσεις), όσα ακριβώς και τα θύματα των οδικών ατυχημάτων, και ότι δύο παιδιά τη μέρα χάνουν τη ζωή τους για τον ίδιο λόγο και άλλα έξι καθίστανται ανάπηρα για όλη τους τη ζωή.

Εντούτοις, το σύνολο του πληθυσμού δεν έχει σαφή επίγνωση αυτών των κινδύνων, γι' αυτό και οι υπεύθυνοι του εν λόγω σεμιναρίου πρότειναν την ίδρυση Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου, το οποίο θα καταστεί ερευνητικό κέντρο και τόπος συνάντησης για όλους τους σχετικούς ειδικούς. Το Ινστιτούτο αυτό θα συμβάλει στον αποτελεσματικότερο έλεγχο των

λεγομένων διαχύτων κινδύνων που συνδέονται με την οικιακή ζωή και τις ασχολίες του ελεύθερου χρόνου, καθώς και όσων συνδέονται με τα οδικά ατυχήματα. Στο σύνολο των ατυχημάτων αυτού του τύπου αντιστοιχεί το 90 % των θυμάτων ανά τον κόσμο, έναντι 5 % μόνον των θυμάτων φυσικών καταστροφών και 1 % των θυμάτων από ατυχήματα σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις.

Έχει μελετήσει η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την πρόταση αυτή και ποια μέτρα σκοπεύει να λάβει προς αυτή την κατεύθυνση;

Απάντηση του κ. Βάρφη εξ ονόματος της Επιτροπής

(22 Νοεμβρίου 1988)

Η Επιτροπή συμμετείχε στο συμπόσιο που αναφέρει το αξιότιμο μέλος του Κοινοβουλίου και το οποίο οργανώθηκε στην UNESCO τον Δεκέμβριο του 1987. Είναι απολύτως σύμφωνη με την έκφραση που δόθηκε από το συμπόσιο αυτό στη σημασία των κινδύνων της ιδιωτικής ζωής.

Ήδη από τον Δεκέμβριο του 1977 η Επιτροπή είχε συστήσει μια ομάδα εμπειρογνομόνων στο θέμα αυτό. Με βάση μια πρόταση αυτής, το Συμβούλιο αποφάσισε τον Ιούλιο 1981 την πραγματοποίηση πειραματικής εφαρμογής διάρκειας τριάντα μηνών με αντικείμενο τα οικιακά ατυχήματα στα οποία ενέχονται καταναλωτικά προϊόντα.

Στις 26 Απριλίου 1986 το Συμβούλιο εξέδωσε απόφαση σχετικά με ένα σχέδιο επίδειξης για τη δημιουργία κοινοτικού συστήματος πληροφόρησης για τα ατυχήματα στα οποία ενέχονται καταναλωτικά προϊόντα αποκαλούμενο EHLASS (European Home and Leisure Accident Surveillance System). Κατά τους πρώτους 18 μήνες της εκτέλεσης του σχεδίου αυτού, οι υπηρεσίες της Επιτροπής συνέλεξαν περισσότερα από 350 000 στοιχεία από 60 περίπου νοσοκομεία. Κάθε μήνα προστίθενται περίπου 30 000 νέα στοιχεία.

Το εν λόγω σχέδιο συμβάλλει στο να γίνουν γνωστές με τη μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια οι προελεύσεις, οι περιστάσεις, η φύση και οι συνέπειες των ατυχημάτων που συμβαίνουν στο σπίτι και κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων του ελεύθερου χρόνου, των αθλοπαιδιών και στο σχολείο, σε κοινοτικό επίπεδο.

Οι πληροφορίες που θα ληφθούν με τον τρόπο αυτό θα συμβάλλουν στην:

- βελτίωση της ασφάλειας των καταναλωτών και της ποιότητας των εν λόγω καταναλωτικών προϊόντων, με τη βοήθεια μιας νομοθετικής πράξης, προτύπων ή/και κατάλληλης επισήμανσης,
- ενημέρωση των καταναλωτών και παροχή συμβουλών σ' αυτούς για μια καλύτερη χρησιμοποίηση των καταναλωτικών προϊόντων,
- προώθηση των εκστρατειών πληροφόρησης και ευαισθητοποίησης σχετικά με την ασφάλεια των καταναλωτών με σκοπό την ανάλογη πρόληψη,
- προετοιμασία εκπαιδευτικών προγραμμάτων και άλλων προληπτικών μέτρων,
- αξιολόγηση των εφαρμοζομένων προληπτικών προγραμμάτων.

Οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν μέχρι σήμερα με τη βοήθεια του συστήματος EHLASS συνέβαλαν ουσιαστικά στην προετοιμασία της κοινοτικής εκστρατείας πληροφόρησης και ευαισθητοποίησης σχετικά με την ασφάλεια των παιδιών την οποία προτίθεται να διεξαγάγει η Επιτροπή σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη τα έτη 1988, 1989 και 1990. Τα παιδιά αποτελούν το αντικείμενο της πρώτης μεγάλης κλίμακας κοινοτικής δράσης στον τομέα της ασφάλειας των καταναλωτών δεδομένου ότι περισσότερο από το 50% των ατυχημάτων στον ιδιωτικό χώρο αφορούν παιδιά και εφήβους.

Τα στοιχεία που θα ληφθούν με τη βοήθεια του συστήματος EHLASS θα επιτρέψουν επιπλέον στην Επιτροπή να παρουσιάσει ένα ευρύ πρόγραμμα δράσης για την καταπολέμηση των ατυχημάτων στον ιδιωτικό χώρο καθώς και προληπτικά μέτρα.

Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν προβλέπει επί του παρόντος τη δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου για τους κινδύνους της ιδιωτικής ζωής όπως προτάθηκε από τους υπευθύνους του συμποσίου του Δεκεμβρίου 1987.

Πιστεύει ότι οι δραστηριότητες στην Κοινότητα, καθώς και τα μέτρα που έχουν ληφθεί ή σχεδιάζονται, αρκούν για να αντιμετωπιστεί η πρόκληση του εκτεταμένου αυτού κοινωνικού φαινομένου που συνιστούν τα ατυχήματα της ιδιωτικής ζωής.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 454/88

του κ. Pedro Argüelles Salaverria (ED—E)
 προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
 (17 Ιουνίου 1988)
 (89/C 103/22)

Θέμα: Χημική μόλυνση των ακτών

Η λήξη του ευρωπαϊκού έτους για το περιβάλλον συμπίπτει με την ανησυχητική διαπίστωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης Καταναλωτών (REUC), σχετικά με την έκταση της χημικής μόλυνσης των ευρωπαϊκών ακτών. Επίσης, η Ένωση χαρακτηρίζει ως πραγματική καταστροφή την πλήρη απουσία μέτρων για την καταπολέμησή της.

Σύμφωνα με την εν λόγω Ένωση δεν έχει γίνει ακόμη τίποτα για να εμποδισθεί η συσσώρευση ρυπογόνων βιομηχανικών αποβλήτων στις ακτές: «δεν υπάρχει ακτή που να μην έχει πληγεί από χημική ρύπανση, η οποία σε ορισμένες περιπτώσεις έχει φθάσει σε δραματικά επίπεδα».

«Οι ευρωπαϊκές αρχές —σύμφωνα με την εν λόγω ένωση— πρέπει να αντιμετωπίσουν επείγοντως το πρόβλημα των πολυάριθμων πηγών βιομηχανικών και αγροτικών καταλοίπων που έχουν μετατρέψει τις θάλασσές μας σε πραγματικούς σκουπιδότοπους».

Θα μπορούσε η Επιτροπή να αναφέρει ποια είναι η θέση της για το ζήτημα αυτό και ποια μέτρα σκοπεύει να προτείνει σε επίπεδο Κοινότητας προκειμένου να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα της μόλυνσης των ακτών, προκειμένου να φθάσουμε σε κάποια «παραδεκτά βακτηριολογικά επίπεδα»;

Απάντηση του κ. Clinton Davis
 εξ ονόματος της Επιτροπής
 (8 Νοεμβρίου 1988)

Η Επιτροπή έχει ενημερωθεί σχετικά με την έκθεση του Ευρωπαϊκού Γραφείου της Ένωσης Καταναλωτών (BEUC) «Ευρωπαϊκή δοκιμασία σχετικά με την ποσότητα των υδάτων κολυμβήσεως» και επιθυμεί να επιστήσει την προσοχή του αξιότιμου μέλους του Κοινοβουλίου στις πολυάριθμες κοινοτικές πρωτοβουλίες που είτε έχουν ήδη αναληφθεί είτε σχεδιάζονται στον τομέα αυτό:

Όσον αφορά την βακτηριολογική ρύπανση, η οδηγία 76/160/ΕΟΚ που αφορά την ποιότητα των υδάτων κολυμβήσεως⁽¹⁾ αποτελεί ένα ουσιαστικό μέσο προστασίας του υδάτινου περιβάλλοντος από αυτόν τον τύπο ρύπανσης. Η ευνοϊκή στο σύνολό της εξέλιξη της βακτηριολογικής ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως μεταξύ 1983 και 1986, η οποία προκύπτει από την πρόσφατη έκθεση που δημοσίευσε η Επιτροπή σχετικά με το θέμα αυτό, αντικατοπτρίζει μια σημαντική βελτίωση που οφείλεται στην εφαρμογή της οδηγίας αυτής.

Όσον αφορά τη χημική ρύπανση, η Κοινότητα έχει λάβει ήδη πολλά μέτρα και συγκεκριμένα έχει εκδώσει την οδηγία 76/464/ΕΟΚ σχετικά με τη ρύπανση που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας⁽²⁾. Η οδηγία αυτή καθώς και όλες οι άλλες που προέκυψαν από αυτή και που καλύπτουν την έκχυση μεμονωμένων χημικών ουσιών (υδράργυρος, κάδμιο) αποβλέπουν, μεταξύ άλλων, στην προστασία των υδάτων των ακτών από τη ρύπανση του είδους αυτού.

Στον τομέα των απορρίψεων που προέρχονται από γεωργικές δραστηριότητες, η Επιτροπή σχεδιάζει να υποβάλει προσεχώς πρόταση οδηγίας σχετικά με το ιδιαίτερα ανησυχητικό πρόβλημα της ρύπανσης που προκαλούν οι νιτρικές ενώσεις.

Στις τρεις αυτές ενότητες της κοινοτικής πολιτικής για την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος αξίζει να προστεθεί και η συμμετοχή της Κοινότητας σε διάφορες διεθνείς συμφωνίες που αφορούν τη ρύπανση των θαλασσών (Σύμβαση των Παρισίων, Σύμβαση της Βαρκελώνης και Συμφωνία της Βόννης).

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 31 της 5. 2. 1976, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 129 της 18. 5. 1976, σ. 8.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 475/88

του κ. Leen van der Waal (NI—NL)
 προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
 (17 Ιουνίου 1988)
 (89/C 103/23)

Θέμα: Επίσημες δηλώσεις της Επιτροπής σχετικά με εξωτερικά πολιτικά γεγονότα και εξελίξεις

Στα άρθρα της Συνθήκης 155 έως και 163 περιγράφονται οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα της Επιτροπής των

Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Αυτά προβλέπουν αποκλειστικά την εφαρμογή και επίβλεψη της εκτέλεσης της Συνθήκης. Παράλληλα, η Επιτροπή έχει επίσης επανειλημμένως συντάξει και εκδώσει επισήμους δηλώσεις σχετικά με θέματα που άπτονται της εξωτερικής πολιτικής. Η καταδίκη των αρχών της Νοτίου Αφρικής λόγω πράξεως βίας στην πρωτεύουσα της Μποτσουάνα, Γκαμπορόνε, αποτελεί το τελευταίο σχετικό παράδειγμα.

1. Αντλεί η Επιτροπή την αρμοδιότητά της να προβαίνει σε επίσημες και ανεξάρτητες δηλώσεις σχετικά με εξωτερικά πολιτικά γεγονότα και εξελίξεις από τα προαναφερθέντα άρθρα της Συνθήκης;
2. Δεν αντιβαίνει ο εν λόγω τρόπος δράσης προς το άρθρο 30 παράγραφος 2 του τίτλου III της Ενιαίας Πράξης που αναθέτει στα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη τον καθορισμό των κοινών θέσεων;
3. Ποια κριτήρια εφαρμόζει η Επιτροπή προτού προβεί σε δηλώσεις σχετικά με ορισμένα εξωτερικά πολιτικά γεγονότα και εξελίξεις;
4. Προβαίνει η Επιτροπή σε διαβουλεύσεις με τους Υπουργούς Εξωτερικών που συνέρχονται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Συνεργασίας προτού διατυπώσει παρόμοια δήλωση;
5. Μήπως πρέπει οι επίσημες και δημόσιες δηλώσεις σχετικά με θέματα της εξωτερικής πολιτικής να γίνονται αποκλειστικά εξ ονόματος των Υπουργών που συνέρχονται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Συνεργασίας;

**Απάντηση του κ. Delors
εξ ονόματος της Επιτροπής**

(10 Νοεμβρίου 1988)

Όπως γνωρίζει το αξιότιμο μέλος του Κοινοβουλίου η Ευρωπαϊκή Κοινότητα έχει μεγάλη ευθύνη όσον αφορά τον τομέα των εξωτερικών σχέσεων. Καθότι πρόκειται για ανεξάρτητο όργανο, η Επιτροπή είναι πλήρως αρμόδια να προβαίνει σε δηλώσεις για τα διεθνή γεγονότα, και ιδίως όταν αυτά μπορεί να έχουν επιπτώσεις στις σχέσεις της Κοινότητας με την ενδιαφερόμενη χώρα ή περιοχή.

Φυσικά, η Επιτροπή κρατά ενήμερο το αξιότιμο μέλος του Κοινοβουλίου για τις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει όσον αφορά το ζήτημα αυτό.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 477/88

του κ. John Iversen (COM—DK)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(17 Ιουνίου 1988)

(89/C 103/24)

Θέμα: Παραγωγή χημικών αποβλήτων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα

Πόσα χημικά απόβλητα παράγονται ετησίως στις χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και πόσα υφίστανται επεξεργασία; Στο Nyborg της Δανίας, στο χημικό εργαστάσιο «Kommune-

kemi» λαμβάνει χώρα πραγματική επεξεργασία των χημικών αποβλήτων. Θα μπορούσε η Επιτροπή να μας πληροφορήσει σε ποιες άλλες χώρες γίνεται παρεμφερής επεξεργασία των χημικών αποβλήτων και σε ποιες ποσότητες;

**Απάντηση του κ. Clinton Davis
εξ ονόματος της Επιτροπής**

(9 Νοεμβρίου 1988)

Η Επιτροπή δεν έχει στη διάθεσή της στατιστικά στοιχεία που θα της επέτρεπαν να απαντήσει με ακρίβεια στην ερώτηση του αξιότιμου μέλους του Κοινοβουλίου.

Καμία κοινοτική οδηγία δεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη να ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις ετήσιες ποσότητες αποβλήτων που παράγονται και/ή υφίστανται επεξεργασία. Οι καλύτερες ωστόσο εκτιμήσεις αναφέρουν ότι η συνολική ποσότητα επικινδύνων αποβλήτων που παράγεται στην Κοινότητα ανέρχεται σε 35 εκατομμύρια τόνους περίπου ετησίως.

Η οδηγία 79/319/ΕΟΚ (1) για τα τοξικά και επικίνδυνα απόβλητα προβλέπει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να «λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν τη διάθεση των τοξικών και επικινδύνων αποβλήτων χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να επέρχεται ζημία στο περιβάλλον». Η διάθεση των τοξικών και επικινδύνων αποβλήτων πραγματοποιείται σε εγκαταστάσεις που έχουν λάβει σχετική άδεια από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Τα περισσότερα κράτη μέλη διαθέτουν εγκαταστάσεις αυτού του είδους. Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας έχουν κοινοποιήσει στην Επιτροπή καταλόγους των εγκαταστάσεων αυτών.

(1) ΕΕ αριθ. L 84 της 31. 3. 1978.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 501/88

του κ. James Elles (ED—GB)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(17 Ιουνίου 1988)

(89/C 103/25)

Θέμα: Κοινοτικά επενδυτικά προγράμματα

Μπορεί η Επιτροπή να καταρτίσει πίνακα, ανά κράτος μέλος, των επενδυτικών προγραμμάτων που πραγματοποιήσαν δημόσιες και ιδιωτικές εταιρείες συνολικά και ποσοστιαία μεταξύ 1983-1987 στην εσωτερική τους αγορά, σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των ΗΠΑ αντίστοιχα;

**Απάντηση του κ. Schmidhuber
εξ ονόματος της Επιτροπής**

(21 Νοεμβρίου 1988)

Η Στατιστική Υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (Eurostat) συγκεντρώνει δύο είδη στατιστικών στοιχείων για τις επενδύσεις:

1. Τις επενδύσεις των κρατών μελών στην οικονομική επικράτειά τους, οι οποίες αποτελούν τις ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου (ΑΕΠΚ).
2. Τις άμεσες επενδύσεις που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη, εκτός της οικονομικής επικράτειάς τους και τις άμεσες επενδύσεις που πραγματοποιούν άλλες χώρες στα κράτη μέλη.

Αυτές οι δύο σειρές στατιστικών στοιχείων βασίζονται σε δύο διαφορετικές έννοιες της επενδυτικής δραστηριότητας.

Η πρώτη έννοια αφορά τις ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου, οριζόμενες ως η αξία των διαρκών αγαθών που αποκτούν παραγωγικές μονάδες που είναι μόνιμοι κάτοικοι για να τα χρησιμοποιήσουν στην παραγωγική τους διαδικασία (ο ορισμός αυτός είναι σύμφωνος με τους κανόνες καταχώρησης του συστήματος εθνικών λογαριασμών).

Η έννοια των άμεσων επενδύσεων καλύπτει όλα τα είδη κεφαλαίων ροών μεταξύ μονάδων που είναι μόνιμοι κάτοικοι και μονάδων που δεν είναι μόνιμοι κάτοικοι, οι οποίες αφορούν άμεσους επενδυτές (δηλαδή μονάδες που πραγματοποιούν επενδύσεις) που αποσκοπούν στην απόκτηση πραγματικής συμμετοχής σε άλλη μονάδα (σύμφωνα με τον ορισμό που χρησιμοποιείται στο ισοζύγιο πληρωμών).

Η Επιτροπή θα διαβιβάσει απευθείας στον αξιότιμο βουλευτή και στη Γενική Γραμματεία του Κοινοβουλίου πίνακες με τις ζητούμενες πληροφορίες.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 520/88

του κ. Carlos Bru Puro (S—E)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(20 Ιουνίου 1988)

(89/C 103/26)

Θέμα: Ίδρυση συνεταιρισμών

Το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τους συνεταιρισμούς στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα της 16. 4. 1983 (1) συνιστά στην Επιτροπή να εξετάσει ποια μέτρα θα μπορούσαν να προωθήσουν την ίδρυση νέων παραγωγικών συνεταιρισμών και τη «μετατροπή σε συνεταιρισμούς, επιχειρήσεων των οποίων η ύπαρξη απειλείται από την κρίση».

Ένας τρόπος για την επίτευξη αυτού του στόχου θα ήταν η αναγνώριση προτιμησιακού δικαιώματος στους εργαζόμενους σε προβληματικές επιχειρήσεις, πριν αρχίσει η διαδικασία κήρυξής τους σε πτώχευση ή εκποίηση τους, ώστε, μέσω δανείων ή πόρων από ειδικά ταμεία εγγυήσεως, να μπορέσουν οι εργαζόμενοι να συνεχίσουν τη λειτουργία των επιχειρήσεων υπό μορφή «παραγωγικού συνεταιρισμού», αφού βεβαίως εκπονηθεί προηγουμένως μελέτη σκοπιμότητας και εξασφαλισθεί η απαραίτητη τεχνική βοήθεια.

Προβλέπεται από την Επιτροπή η λήψη μέτρων προς αυτή την κατεύθυνση και η διάθεση σχετικών κονδυλίων;

(1) ΕΕ αριθ. C 128 της 16. 5. 1983.

Απάντηση του κ. Μαρίν εξ ονόματος της Επιτροπής (13 Οκτωβρίου 1988)

Η Επιτροπή δεν προβλέπει ειδικά μέτρα ή χρηματοδότηση για τη μετατροπή των επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν δυσκολίες σε συνεταιρισμούς.

Η Επιτροπή βοήθησε πρόσφατα τον CECOP, τον συνεταιριστικό οργανισμό των ευρωπαϊών παραγωγών, να αναπτύξει την πολιτική του με τη διεξαγωγή ευρωπαϊκού σεμιναρίου για τη χρηματοδότηση συνεταιριστικών δραστηριοτήτων παραγωγών σε διάφορες περιστάσεις, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που αναφέρονται στην ερώτηση.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 521/88

της κ. Ursula Schleicher (PPE—D)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(20 Ιουνίου 1988)

(89/C 103/27)

Θέμα: Βλάβες της υγείας λόγω της πλατίνας των καταλυτικών μετατροπέων καυσαερίων

Έχουν επανειλημμένως δημοσιευθεί στον τύπο ανακοινώσεις σχετικά με τις πιθανές βλάβες της υγείας που συνεπάγεται η καθιέρωση του καταλυτικού μετατροπέα καθώς και η χρήση αμόλυβδης βενζίνης. Μεταξύ άλλων, μια τέτοια ανακοίνωση δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Bild-Zeitung» της 1ης Μαρτίου 1988.

Οι ανησυχίες αυτές εκφράζονται κυρίως για τις εκπομπές πλατίνας οι οποίες συνίστανται κατά κύριο λόγο σε αδιάλυτο μεταλλικό μόλυβδο και οξειδία της πλατίνας και κατά 10% περίπου σε υδατοδιαλυτές ενώσεις πλατίνας.

Οι υδατοδιαλυτές αυτές ενώσεις πλατίνας μπορεί να προκαλέσουν τη λεγόμενη «πλατινωση».

Επιπλέον, κατά τη διαδικασία απόρριψης του μολύβδου εκπέμπεται, όπως εικάζεται, πολύ μεγαλύτερος αριθμός καρκινογόνων ουσιών.

Ερωτώ συνεπώς την Επιτροπή πιστεύοντας ότι είναι ενήμερη για τις εν λόγω ανησυχίες:

1. Έχει αναθέσει η Επιτροπή τη διεξαγωγή σχετικών ερευνών ή συμμετέχει σε έρευνες
 - α) της αυτοκινητοβιομηχανίας και της βιομηχανίας λιπαντικών,
 - β) ανεξάρτητων ερευνητικών ιδρυμάτων;

Εάν τούτο συμβαίνει, ζητώ από την Επιτροπή να μου υποβάλει συνοπτική έκθεση σχετικά με τις τρέχουσες έρευνες.

2. Εάν όχι, δεν θεωρεί η Επιτροπή ότι επείγει η διεξαγωγή τέτοιων ερευνών και τι χρηματοδοτικές δυνατότητες υφίστανται για να τεθεί το ταχύτερο δυνατό σε εφαρμογή ένα τέτοιο ερευνητικό πρόγραμμα;

**Απάντηση του κ. Narjes
εξ ονόματος της Επιτροπής**
(29 Νοεμβρίου 1988)

Η Επιτροπή δεν συμμετέχει σε κανένα ερευνητικό σχέδιο με θέμα τις βλαβερές επιπτώσεις των εκπομπών πλατίνας.

Διάφορες εμπειριστατωμένες έρευνες που πραγματοποιήθηκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες δεν παρείχαν την παραμικρή ένδειξη σχετικά με τη βλαβερή επίδραση των εκπομπών πλατίνας που προέρχονται από οχήματα εφοδιασμένα με καταλυτική διάταξη. Η Επιτροπή δεν θεωρεί συνεπώς αναγκαία επί του παρόντος τη διεξαγωγή σχετικών ερευνών. Το ερευνητικό πρόγραμμα για το περιβάλλον, εξάλλου, δεν προβλέπει προς το παρόν κονδύλια για το σκοπό αυτό.

Η κατάργηση του μολύβδου μπορεί, αλλά δεν είναι απαραίτητο, να αντισταθμιστεί με μια αυξημένη περιεκτικότητα του καυσίμου σε βενζολικές ουσίες (βενζόλιο, τολουόλιο) προκειμένου να επιτευχθεί το απαιτούμενο αντικροτικό αποτέλεσμα. Οι κίνδυνοι που συνεπάγεται η αύξηση των εκπομπών των ουσιών αυτών είναι γνωστότατοι και δεν δικαιολογείται η διεξαγωγή περαιτέρω ερευνών.

έκθεσης της Επιτροπής που θα διαθεθεί στο εγγύς μέλλον. Η εν λόγω έκθεση θα συνοδεύεται από προτάσεις για την εξάλειψη της λύσσας από κράτη μέλη που έχουν μολυνθεί.

Οι έλεγχοι ζώων στα εσωτερικά σύνορα της Κοινότητας θα καταργηθούν στις 31 Δεκεμβρίου 1992 ή μέχρι την ημερομηνία αυτή, στα πλαίσια της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς της Κοινότητας. Εντούτοις, η Επιτροπή αναγνωρίζει το γεγονός ότι η εξάλειψη της λύσσας (που διαδόθηκε αρχικά και συντηρείται από αλεπούδες) ενδέχεται να απαιτήσει ορισμένο χρόνο για την πλήρη ολοκλήρωσή της. Κατά συνέπεια, δεν υπάρχουν επί του παρόντος σχέδια για να προταθεί η κατάργηση των ελέγχων απομόνωσης για τη λύσσα στα κράτη μέλη όπου ασκούνται οι εν λόγω έλεγχοι. Κατά τη γνώμη της Επιτροπής, για να είναι αποτελεσματική η μέθοδος της απομόνωσης δεν είναι απαραίτητη η άσκηση ελέγχων στα σύνορα.

Οι σχετικοί στατιστικοί πίνακες θα αποσταλούν προσωπικά στο αξιότιμο μέλος του Κοινοβουλίου καθώς και στη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 625/88

του κ. Richard Cottrell (ED—GB)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(24 Ιουνίου 1988)

(89/C 103/28)

Θέμα: Η λύσσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

Θα μπορούσε η Επιτροπή να παράσχει πρόσφατα στατιστικά στοιχεία αναφορικά με τη συχνότητα εμφάνισης της λύσσας σε κάθε ένα από τα κράτη μέλη τη Κοινότητα; Θα μπορούσε επίσης να συγκρίνει τα στοιχεία αυτά με στατιστικά δεδομένα προηγούμενων ετών για την εξακρίβωση τυχόν βελτίωσης ή επιδείνωσης της καταστάσεως στο σύνολο των χωρών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας;

Δύναται η Επιτροπή να παράσχει επίσης πληροφορίες σχετικά με τα τρέχοντα μέτρα που λαμβάνονται στα κράτη μέλη για την εξάλειψη της λύσσας, όπως και για τα μέτρα που προτίθεται να λάβει αυτή τούτη η Επιτροπή έτσι ώστε να έχει εξασφαλισθεί έως το 1992 η ελεύθερη κυκλοφορία των ζώων στην Κοινότητα;

**Απάντηση του κ. Andriessen
εξ ονόματος της Επιτροπής**
(10 Νοεμβρίου 1988)

Οι λεπτομέρειες σχετικά με τις ενέργειες για τον έλεγχο της λύσσας στα κράτη μέλη θα αποτελέσουν το αντικείμενο

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 628/88

του κ. Κωνσταντίνου Φιλίνη (COM—GR)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(24 Ιουνίου 1988)

(89/C 103/29)

Θέμα: Μέλι

Οι έλληνες παραγωγοί μελιού αντιμετωπίζουν οξύ πρόβλημα διάθεσης της παραγωγής τους. Μόνο κατά την προηγούμενη μελισσοκομική περίοδο οι συνεταιρισμοί των μελισσοτρόφων είχαν αδιάθετους 2 500 τόνους μελιού. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί προβλήματα και στους συνεταιρισμούς και στους παραγωγούς γιατί επιβαρύνονται με υψηλά επιτόκια, πέραν του κινδύνου απώλειας εισοδήματος που είναι επακόλουθα της επί μακρόν αποθήκευσης του προϊόντος. Εκτός αυτού, οι έλληνες μελισσοτρόφοι έχουν υποστεί σοβαρή μείωση της παραγωγής και του εισοδήματός τους από τις ζημιές που προκλήθηκαν στα μελισσοσμήνη από τις περυσινές κακοκαιρίες (παγετοί Μαρτίου και καύσωνας). Επειδή το ελληνικό μέλι λόγω κλίματος και ελληνικής χλωρίδας είναι εξαιρετικής ποιότητας και μπορεί να προσφερθεί τυποποιημένο στην ευρωπαϊκή και τη διεθνή αγορά αν υπάρξει μια κοινοτική προστασία, και επειδή η μελισσοτροφία απασχολεί έναν σημαντικό αριθμό αγροτικών οικογενειών, κυρίως σε άγονες και ημιορεινές περιοχές όπου δεν υπάρχει δυνατότητα άλλης απασχόλησης και οι οποίες πρέπει να μείνουν στις περιοχές αυτές, όχι μόνο για εργασιακούς αλλά και για οικολογικούς λόγους, ερωτάται η Επιτροπή αν προτίθεται να

ενεργήσει για την ένταξη του μελιού στην κοινή οργάνωση των αγορών και να το υπαγάγει στην προστασία της κοινής αγροτικής πολιτικής.

**Απάντηση του κ. Andriessen
εξ ονόματος της Επιτροπής**

(24 Οκτωβρίου 1988)

Η Επιτροπή γνωρίζει πολύ καλά την ιδιαίτερη δομή και την οικονομική και κοινωνική σημασία που έχει η μελισσοκομία στην Ελλάδα και τις δυσκολίες, κλιματολογικές και υγειονομικές, που πρόσφατα αντιμετωπίζουν οι έλληνες μελισσοτρόφοι.

Οι υπηρεσίες της εξετάζουν τελευταία τα καταλληλότερα μέσα με τα οποία είναι δυνατό να ενθαρρυνθούν και να παρασχεθεί βοήθεια στους μελισσοτρόφους και στις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις τους, ώστε να επωφεληθούν, όπως οι άλλοι παραγωγοί στον τομέα της γεωργίας, από τις διάφορες διατάξεις που αποβλέπουν στην προώθηση της βελτίωσης των γεωργικών διαρθρώσεων και της εμπορίας των γεωργικών προϊόντων, που περιέχονται στη νομοθεσία που αφορά τις διαρθρώσεις της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής. Εν τω μεταξύ, η Κοινότητα χρηματοδοτεί την ενέργεια των οργανώσεων για έρευνα και μελισσοκομία όσον αφορά τον καλύτερο έλεγχο της ασθένειας των μελισσών, της ακαριάσης, που αποτελεί το σοβαρότερο πρόβλημα που αντιμετωπίζεται στον τομέα αυτό σχεδόν σε κάθε κράτος μέλος, περιλαμβανόμενης της Ελλάδας.

Έχει αποδειχθεί ότι όλα τα σχέδια ενίσχυσης στον τομέα αυτό, ήταν δαπανηρά και αντιοικονομικά ως προς τη διαχείρισή τους και δεν ήταν αποτελεσματικά για την ενίσχυση των μελισσοτρόφων, για μια σειρά αιτιών, που αντικατοπτρίζουν τα διαρθρωτικά χαρακτηριστικά της μελισσοκομίας στο περισσότερο κράτη μέλη, καθώς και λόγω των μικρών ποσών που αποδείχθη ότι ήταν δυνατό να διατεθούν σε μια εποχή αυστηρών δημοσιονομικών περιορισμών. Κατά την άποψη της Επιτροπής, εξαιτίας των λόγων αυτών, εξακολουθεί να είναι εκτός πραγματικότητας η αναζήτηση καλύτερης συνδρομής στους μελισσοτρόφους, σύμφωνα με τις γραμμές μιας κοινής οργάνωσης αγοράς, ακόμη και στην περίπτωση που μια τέτοια προβλεπόμενη νομοθεσία έχει ελαφριά δομή. Πρέπει επιπλέον να είναι αποτελεσματική και να μπορεί να ελέγχεται. Για παράδειγμα, κάθε μορφή ενίσχυσης για την εναποθήκευση ήδη απαιτεί ένα βαθμό διαφάνειας της αγοράς με τη μορφή τακτικών επίσημων στατιστικών, που δεν μπορεί να είναι διαθέσιμες. Επιπλέον, η Επιτροπή πρέπει να αποδείξει ότι οι μεγαλύτερες τρίτες χώρες εξαγωγής, οι οποίες μάλλον προστατεύονται από τις εισαγωγές, αντιμετωπίζουν ένα κοινό δασμολόγιο 27% στα σύνορα. Αυτό το ποσοστό μηδενίζεται μόνο για τις χώρες ΑΚΕ και τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες ενώ οι εισαγωγές από άλλες αναπτυσσόμενες χώρες επιβαρύνονται με δασμό 25%.

Για περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με το ιστορικό των δυσκολιών που αναφέρονται πιο πάνω, η Επιτροπή παραπέμπει το αξιότιμο μέλος στις απαντήσεις της, σε μία σειρά ερωτήσεων, προφορικών και γραπτών, πάνω στο θέμα αυτό, κατά τα τελευταία χρόνια. Ένας κατάλογος αποστέλλεται σε σας και στη Γενική Γραμματεία του Κοινοβουλίου, χωριστά.

Τα αξιότιμο μέλος μπορεί επίσης να ενημερωθεί με βάση την έκθεση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο για το σχέδιο 1981-1983, που εφαρμόστηκε βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1196/81 του Συμβουλίου (*), το οποίο αποστέλλεται στο αξιότιμο μέλος καθώς και στη Γενική Γραμματεία του Κοινοβουλίου.

(*) ΕΕ αριθ. L 122 της 6. 5. 1981, σ. 1.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 633/88

του κ. Ernest Glinne (S—B)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(24 Ιουνίου 1988)

(89/C 103/30)

Θέμα: Βρετανικό νομοσχέδιο που βασίζεται σε διακρίσεις εις βάρος των ομοφυλόφιλων

Στις 2 Φεβρουαρίου 1988, στο Ηνωμένο Βασίλειο η Βουλή των Λόρδων ενέκρινε νομοσχέδιο που καταδικάζει τους ομοφυλόφιλους να βιώνουν την ιδιαιτερότητά τους στην παρανομία. Αυτό το νομοσχέδιο (ρήτρα 28 του Local Government Bill) απαγορεύει τυπικά στις τοπικές αρχές να «διαδίδουν ή να δημοσιεύουν υλικό που αποσκοπεί στην προώθηση της ομοφυλοφιλίας» και να «επιτρέπουν στα αναγνωρισμένα σχολεία διδασκαλία η οποία παρουσιάζει την ομοφυλοφιλία ως αποδεκτή μορφή οικογενειακής σχέσης».

Απαγορεύει εξίσου στις τοπικές αρχές να χορηγούν οποιαδήποτε ενίσχυση, οικονομικής ή άλλης μορφής, σε σχέση με τις δύο προαναφερθείσες απαγορεύσεις.

Αυτό το νομοσχέδιο θα υποβληθεί εκ νέου σε ανάγνωση και θα ψηφισθεί εκ νέου από τη Βουλή των Κοινοτήτων η οποία το είχε ήδη εγκρίνει τον Δεκέμβριο του 1987. Εάν γίνει αποδεκτό, θα τεθεί σε ισχύ την 1η Ιουνίου 1988. Μία από τις πρώτες του συνέπειες θα είναι να θέσει εκ νέου επί τάπητος τις επιδοτήσεις που χορηγούνται προς το παρόν σε οργανώσεις ομοφυλόφιλων.

Εν τω μεταξύ, σήμερα, στη Μεγάλη Βρετανία επικρατεί, όσον αφορά την ομοφυλοφιλία, κλίμα καταπίεσης και εκφοβισμού, το οποίο λογικά μπορεί να θεωρηθεί ως προσβολή του δικαιώματος ελευθερίας της έκφρασης που εγγυάται το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και τα άρθρα 12 και 13 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προτίθεται η Επιτροπή να παρέμβει ενεργώς προς τη βρετανική κυβέρνηση για να τηρήσει τις συμβάσεις αυτές καθώς και τη σύσταση 924 (1981) και το ψήφισμα 756 (1981) του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με τις διακρίσεις εις βάρος των ομοφυλόφιλων και να παραιτηθεί από το νομοσχέδιό της που επιβάλλει διακρίσεις;

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 958/88

του κ. Ernest Glinne (S—B)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(18 Αυγούστου 1988)

(89/C 103/31)

Θέμα: Πρωτοβουλίες της Επιτροπής στον τομέα της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ομοφυλόφιλων

Στις 13 Μαρτίου 1986 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε την πρόταση ψηφίσματος της κ. Vera Squarcialupi, με το οποίο ζητείται από τα κράτη μέλη να καταργήσουν όλες τις διατάξεις της νομοθεσίας τους που δημιουργούν διακρίσεις εις βάρος των ομοφυλόφιλων και, αντίθετα, να λάβουν νομοθετικά μέτρα κατά των διακρίσεων, ιδίως σε ό,τι αφορά την απασχόληση.

Στις 11 Ιουνίου 1986, το Κοινοβούλιο ζήτησε να εφαρμοστεί, από τις εθνικές νομοθεσίες, η αρχή της απαγόρευσης κάθε διάκρισης στηριζόμενης στο φύλο, την οικογενειακή κατάσταση ή τις σεξουαλικές προτιμήσεις (PE 106 623).

- Ποιες προτάσεις δράσης εκπόνησε και υπέβαλε έκτοτε η Επιτροπή βάσει των κειμένων που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο;
- Πώς αντέδρασε η Επιτροπή στην ψήφιση, τον περασμένο Ιούνιο, από τη Μ. Βρετανία νόμου που δημιουργεί διακρίσεις εις βάρος των ομοφυλόφιλων;
- Δεν θεωρεί αναγκαίο η Επιτροπή να εντάξει στις προτεραιότητές της την ανάληψη πρωτοβουλιών για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων των σεξουαλικών μειονοτήτων στα κράτη μέλη, ιδίως όσον αφορά την απασχόληση;

Κοινή απάντηση του κ. Delors

εξ ονόματος της Επιτροπής

στις γραπτές ερωτήσεις αριθ. 633/88 και 958/88

(29 Νοεμβρίου 1988)

Η Κοινότητα δεν είναι αρμόδια να παρέμβει σε περιπτώσεις διακρίσεων από τα κράτη μέλη εις βάρος των ομοφυλόφιλων. Σύμφωνα με τις αρμοδιότητες που της αναθέτουν οι Συνθήκες, δεν δύναται να παρέμβει, παρά μόνο για διακρίσεις λόγω εθνικότητας ή για τη διασφάλιση της ίσης μεταχείρισης των εργαζομένων ανδρών και γυναικών στις εργασιακές σχέσεις και στην κοινωνική ασφάλιση.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 642/88

της κ. Barbara Castle (S—GB)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(25 Ιουλίου 1988)

(89/C 103/32)

Θέμα: Διεθνής συμφωνία για τη ζάχαρη

Ποιες πρωτοβουλίες ανέλαβε η Επιτροπή για να εξασφαλίσει την ανανέωση της διεθνούς συμφωνίας για τη ζάχαρη;

Απάντηση του κ. Andriessen

εξ ονόματος της Επιτροπής

(21 Σεπτεμβρίου 1988)

Η διεθνής συμφωνία για τη ζάχαρη το 1984, μέλος της οποίας υπήρξε η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, αντικαταστάθηκε από νέα ΔΣΖ η οποία άρχισε να ισχύει από τις 24 Μαρτίου 1988. Πράγματι, η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου 88/106/ΕΟΚ της 18ης Δεκεμβρίου 1987 (*), σε πρόταση της Επιτροπής, υπήρξε μία από τις πρώτες χώρες που υπέγραψε τη νέα συμφωνία και ανέλαβε τη δέσμευση να γίνει οριστικό μέλος μέσα στην προθεσμία (31. 12. 1987) που ορίζεται στην ίδια τη συμφωνία. Η καθυστέρηση όσον αφορά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της νέας ΔΣΖ οφείλεται στην καθυστερημένη απόφαση ως προς την συμμετοχή τους άλλων μεγάλων χωρών εξαγωγής και εισαγωγής όπως η Αυστραλία, η Βραζιλία, οι ΗΠΑ και ο Καναδάς.

(*) ΕΕ αριθ. L 58 της 3. 3. 1988, σ. 1.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 651/88

του κ. Carlos Robles Piquer (ED—E)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(24 Ιουνίου 1988)

(89/C 103/33)

Θέμα: Πιθανές συνέπειες της ευρωπαϊκής αδιαφορίας όσον αφορά τα προγράμματα για το ανθρώπινο γένωμα

Στους τελευταίους μήνες του 1987 έλαβε χώρα στις Ηνωμένες Πολιτείες μια ζοφερή πολεμική όσον αφορά την ήδη αποκαλούμενη «πρωτοβουλία γένωμα», σύνολο δηλαδή μέτρων που αποβλέπουν στην εισαγωγή της βιολογίας σε μια σειρά προγραμμάτων μεγάλης κλίμακας, ανάλογων με εκείνα που έχουν υιοθετηθεί στους τομείς της φυσικής, του διαστήματος καθώς και της άμυνας.

Τα εν λόγω προγράμματα, που συζητούνται επίσης στην Ιαπωνία, έχουν βρει θερμούς υποστηρικτές τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα και συνήθως αποβλέπουν στις πολυάριθμες δυνατότητες ιατρικών εφαρμογών που μπορούν να προκύψουν από μια πλήρη γνώση του ανθρώπινου γενώματος. Υπάρχουν όμως και επικριτές, είτε για λόγους εξισορρόπησης της επιστημονικής προσπάθειας στο πλαίσιο της βιολογίας είτε, κυρίως, για λόγους δεοντολογικούς.

Ωστόσο, τα προγράμματα αυτά φαίνεται να έχουν προκαλέσει έως τώρα περιορισμένο ενδιαφέρον στην Ευρώπη. Μπορεί η Επιτροπή να δώσει πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στην Ευρώπη σ' αυτόν τον τομέα ως και για τις αιτίες που την προκαλούν; Μπορεί επίσης να αναφέ-

ρει ποιες συνέπειες θα έχει μια σημαντική καθυστέρηση, ιδίως στην περίπτωση των ιδιωτικών πρωτοβουλιών που θα μπορούσαν να αποκτήσουν δικαιώματα ευρεσιτεχνίας για τα αποτελέσματα των ερευνών τους;

**Απάντηση του κ. Narjes
εξ ονόματος της Επιτροπής
(4 Νοεμβρίου 1988)**

Η χαρτογράφηση και ο προσδιορισμός της αλληλουχίας του ανθρώπινου γενώματος αποτελεί ένα μεγαλεπήβολο σχέδιο που θα απαιτήσει συνεργασία σε διεθνές επίπεδο. Στη νέα αυτή προσέγγιση για την κατανόηση των απόκρυφων μηχανισμών της ζωής οδηγούν διάφορες πρωτοβουλίες που έχουν ήδη αναληφθεί, από τις οποίες οι σπουδαιότερες όσον αφορά την Ευρώπη περιγράφονται κατωτέρω.

Σε εθνικό επίπεδο πολλά κράτη μέλη έχουν αρχίσει να ασχολούνται με τη χαρτογράφηση ή τον προσδιορισμό της αλληλουχίας του γενώματος. Στη Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ιταλία και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας οι δραστηριότητες αυτές έχουν προχωρήσει αρκετά.

Σε διεθνές επίπεδο, Το Ευρωπαϊκό Εργαστήριο Μοριακής Βιολογίας (European Molecular Biology Laboratory — EMBL) διεξάγει έρευνες στον τομέα της οργανολογίας και διαθέτει τη μεγαλύτερη ευρωπαϊκή βάση δεδομένων DNA. Στο πλαίσιο του προγράμματος EΥΡΗΚΑ, συζητείται επί του παρόντος ένα σχέδιο που αφορά τον απαιτούμενο εξοπλισμό για τον προσδιορισμό της αλληλουχίας.

Σε κοινοτικό επίπεδο, η Επιτροπή υπέβαλε μόλις στο Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο ένα πρόγραμμα στον τομέα της προγνωστικής ιατρικής (1) το οποίο προβλέπει τη χαρτογράφηση του ανθρώπινου γενώματος με μεγάλη ακρίβεια.

Επιπλέον, σε διάφορα τρέχοντα και προσεχή ειδικά προγράμματα των κοινοτικών προγραμμάτων-πλαίσιο E & A 1984-1987 και 1987-1991 (2) [όπως τα ΒΑΡ, BRIDGE και SCIENCE (3)] καθορίζονται σημαντικές δραστηριότητες E & A που αφορούν τον προσδιορισμό της αλληλουχίας των γενωμάτων μικροοργανισμών (ζυμομύκητες και βάκิลλοι) φυτών (Arobidopsi) και εντόμων (Drosophila). Η Κοινότητα σχεδιάζει επίσης να συμπεριλάβει έρευνα στον τομέα της οργανολογίας και της βιοπληροφορικής για την ανάπτυξη του αυτόματου προσδιορισμού της αλληλουχίας, την παραγωγή λογισμικού και την εγκαθίδρυση δικτύων προσδιορισμού της αλληλουχίας.

Είναι σαφές πάντως ότι τα ποσά που διατίθενται σε εθνικό επίπεδο στα διάφορα κράτη μέλη για τη χρηματοδότηση της ιατρικής και της βασικής βιολογικής έρευνας δεν επιτρέπουν την πρόβλεψη σχεδίων προσδιορισμού της αλληλουχίας σε μαζική κλίμακα, δεδομένου ότι για την πραγματοποίησή τους με τα σύγχρονα τεχνολογικά μέσα απαιτούνται πολλά δισεκατομμύρια ECU. Για το λόγο αυτό, με τη βοήθεια των πρωτοβουλιών που αναφέρθηκαν ανωτέρω, η Επιτροπή προτίθεται να ασχοληθεί με προπαρασκευαστικές εργασίες και να προωθήσει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, μια συντονισμένη απάντηση στην πρόκληση που αντιπροσωπεύουν τα μεγαλεπήβολα προγράμματα των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ιαπωνίας.

Για να διατηρηθεί η θέση της Ευρώπης στο ίδιο επίπεδο θα απαιτηθεί πιθανότατα ταχεία αύξηση των πόρων, ενδεχο-

μένως στα πλαίσια της ενδιάμεσης αναθεώρησης του προγράμματος-πλαίσιο.

Μια σημαντική καθυστέρηση και/ή ανεπαρκής χρηματοδότηση θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια την αυξημένη εξάρτηση από τις ΗΠΑ και την Ιαπωνία όσον αφορά την προηγμένη οργανολογία, το λογισμικό και τις υπηρεσίες πληροφοριών, τομείς που θα προαχθούν οπωσδήποτε με τη βοήθεια της εργασίας αυτής. Οι συνέπειες θα είναι δυσμενείς και για τον εμπόρυσον καινοτομίες δυνάμενες να κατοχυρωθούν όσον αφορά τις γενετικές νόσους και τις πολυάριθμες ιώσεις και καρκίνους, όπου μια γενετική ανωμαλία διαδραματίζει σημαντικό ρόλο.

Η κατοχύρωση του ανθρώπινου (ή άλλου) γενώματος με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας δεν φαίνεται πιθανή δεδομένου ότι δεν θα πρόκειται για «ανακάλυψη»· θα μπορούσαν όμως να προκύψουν καινοτομίες δυνάμενες να κατοχυρωθούν όσον αφορά τεχνικές που έχουν αναπτυχθεί στο πλαίσιο των σχεδίων και καινοτόμους χρήσεις (θεραπευτικές ή άλλες) των πληροφοριών που λαμβάνονται.

Οι διάφοροι δεοντολογικοί και κοινωνικοί χαρακτήρα προβληματισμοί σχετικά με την ανάλυση του ανθρώπινου γενώματος, εξετάστηκαν διεξοδικά στο πέμπτο συνέδριο δεοντολογίας των βιολογικών επιστημών των επτά σπουδαιότερων βιομηχανικών χωρών του κόσμου που πραγματοποιήθηκε τον Απρίλιο 1988 στη Ρώμη και στο οποίο συμμετείχε και η Επιτροπή. Η προαναφερθείσα πρόταση προγράμματος στον τομέα της προγνωστικής ιατρικής ασχολείται με τα θέματα αυτά.

(1) COM(88) 424 της 20. 7. 1988.

(2) ΕΕ αριθ. C 208 της 4. 8. 1983· ΕΕ αριθ. L 302 της 24. 10. 1987.

(3) ΒΑΡ, πρόγραμμα δράσης στον τομέα της βιοτεχνολογικής έρευνας 1984-1989. BRIDGE, το επόμενο πρόγραμμα βιοτεχνολογίας το οποίο βρίσκεται στο στάδιο της προετοιμασίας. SCIENCE, τόνωση του κοινοτικού επιστημονικού και τεχνικού δυναμικού — εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 29. 6. 1988 [COM(88) 358].

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 653/88

του κ. Florus Wijzenbeek (LDR—NL)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(30 Ιουνίου 1988)

(89/C 103/34)

Θέμα: Δημιουργία τερματικών σταθμών εμπορευματοκιβωτίων στο δίκτυο εσωτερικής ναυσιπλοΐας στη Βόρεια Ολλανδία

Έλαβε η Επιτροπή γνώση του γεγονότος ότι μερικές ιδιωτικές επιχειρήσεις που σκόπευαν να εγκαταστήσουν τερματικούς σταθμούς εμπορευματοκιβωτίων στο δίκτυο εσωτερικής ναυσιπλοΐας στην Ολλανδία και συγκεκριμένα στο Merpel, δεν μπορούν να το πραγματοποιήσουν επί του παρόντος επειδή οι Ολλανδικοί Σιδηρόδρομοι ΑΕ απειλούν να εφαρμόσουν πολιτική τιμών ντάμπινγκ σε περίπτωση που θα δημιουργηθούν οι εν λόγω τερματικοί σταθμοί (1);

Δεν κρίνει η Επιτροπή ότι οιαδήποτε μορφή υποδομής που μπορεί να προωθήσει τις συνδυασμένες μεταφορές πρέπει να θεωρηθεί ως θετικό στοιχείο και ότι αυτό ειδικότερα ισχύει

για τις συνδυασμένες μεταφορές διά μέσου του δικτύου εσωτερικής ναυσιπλοΐας;

Δεν κρίνει η Επιτροπή ότι η απειλή εφαρμογής πολιτικής τιμών ντάμπινγκ στην προκειμένη περίπτωση είναι απαράδεκτη, όταν μάλιστα αυτή η απειλή προέρχεται από μια επιχείρηση που χρηματοδοτείται από το κράτος;

Δεν κρίνει η Επιτροπή αναγκαία την περαιτέρω διερεύνηση της εν λόγω υποθέσεως και εν ανάγκη τη λήψη μέτρων;

Μπορεί η Επιτροπή να υποδείξει ποιού είδους μέτρα θα μπορούσε να λάβει επί του προκειμένου;

(¹) Βλέπε την εφημερίδα Transport της 10. 5. 1988.

Απάντηση του κ. Clinton Davis
εξ ονόματος της Επιτροπής
(5 Οκτωβρίου 1988)

Η Επιτροπή δεν γνωρίζει το περιστατικό που αναφέρει το αξιότιμο μέλος του Κοινοβουλίου.

Η Επιτροπή φρονεί ότι τα διάφορα είδη συνδυασμένων μεταφορών, είτε πρόκειται για συνδυασμένες οδικές/σιδηροδρομικές μεταφορές είτε πρόκειται για συνδυασμένες οδικές/εσωτερικές πλωτές μεταφορές, θα πρέπει να εξεταστούν σε ίση βάση: η αρχή αυτή διέπει και τα μέτρα που πρότεινε η Κοινότητα.

Η Επιτροπή φρονεί καταρχήν ότι κάθε μεμονωμένη επιχείρηση, συμπεριλαμβανομένων των σιδηροδρομικών, θα έπρεπε να είναι ελεύθερη να καθορίζει τα κόμιστρα και τους άλλους όρους πώλησης σε σχέση με τους γενικότερους στόχους της. Κάτι τέτοιο δεν θα έπρεπε, εντούτοις, να ισχύει όταν μια επιχείρηση που κατέχει δεσπόζουσα θέση ακολουθεί πολιτική κομίστρων τέτοια ώστε να εξαφανίσει από την αγορά έναν ανταγωνιστή της.

Η Επιτροπή προτίθεται να εξετάσει, ενδεχομένως, περαιτέρω το θέμα αυτό, εφόσον τα ενδιαφερόμενα μέρη της παρείχαν ακριβή στοιχεία.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 662/88
του Sir James Scott-Hopkins (ED—GB)
προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
(26 Ιουνίου 1988)
(89/C 103/35)

Θέμα: Κόστος διαφημίσεως όσον αφορά την εσωτερική αγορά

Ποιο ποσό προβλέπει να δαπανήσει η Επιτροπή από σήμερα μέχρι το τέλος του 1992 για να καταστήσει γνωστά τα αποτελέσματα και τα πλεονεκτήματα από την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς;

Απάντηση του κ. Ripa di Meana
εξ ονόματος της Επιτροπής
(30 Σεπτεμβρίου 1988)

Η Επιτροπή δεν διαθέτει ειδικό κονδύλι όσον αφορά τις δαπάνες πληροφόρησης για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς.

Ωστόσο, στο πλαίσιο χρησιμοποίησης των πιστώσεων πληροφόρησης και επικοινωνίας για το 1988 (17,6 εκ. Ecu), ο στόχος 92 μεγάλη αγορά αποτελεί θέμα κατά προτεραιότητα στο οποίο προορίζεται περίπου το ένα τρίτο του προαναφερόμενου ποσού.

Το θέμα αυτό θα εξακολουθήσει προφανώς να αποτελεί ένα από τα κατά προτεραιότητα στοιχεία των προγραμμάτων πληροφόρησης και επικοινωνίας της Επιτροπής για τα προσεχή έτη.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 665/88
του Λόρδου Ο'Hagan (ED—GB)
προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
(30 Ιουνίου 1988)
(89/C 103/36)

Θέμα: Τέλη επιθεωρήσεως γαλακτοκομικών προϊόντων

Στο Ηνωμένο Βασίλειο επιβλήθηκαν πρόσφατα στους κτηνοτρόφους τέλη επιθεωρήσεως των γαλακτοκομικών προϊόντων.

1. Ενημερώθηκε η Επιτροπή για την επιβολή των εν λόγω τελών;
2. Ποιες πληροφορίες διαθέτει η Επιτροπή όσον αφορά την ύπαρξη παρομοίων τελών σε άλλα κράτη μέλη;
3. Η επιβολή των τελών αυτών δεν διαταράσσει τον ανταγωνισμό μεταξύ των γεωργών στα διάφορα κράτη μέλη;
4. Δεν αντιτίθενται τα τέλη αυτά στο πνεύμα του 1992;
5. Πρόκειται η Επιτροπή να λάβει μέτρα προκειμένου να καταστήσει γνωστές τις απόψεις της στη βρετανική κυβέρνηση;

Απάντηση του κ. Andriessen
εξ ονόματος της Επιτροπής
(7 Νοεμβρίου 1988)

Η Επιτροπή δεν έχει ενημερωθεί για τα τέλη ελέγχου γαλακτοκομικών προϊόντων τα οποία επιβλήθηκαν πρόσφατα στους κτηνοτρόφους στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η Επιτροπή θα ζητήσει από τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου να παράσχουν τις αναγκαίες πληροφορίες προκειμένου να διαμορ-

φώσει άποψη σχετικά με το θέμα αυτό, και να πληροφορήσει σχετικά το αξιότιμο μέλος του Κοινοβουλίου το ταχύτερο δυνατό.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 675/88
του κ. André Fourçans (LDR—F)
προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
(30 Ιουνίου 1988)
(89/C 103/37)

Θέμα: Συμφωνισμός του ΦΠΑ — Αμφισβητήσεις

Η κατάργηση των φορολογικών ελέγχων στα σύνορα συνεπάγεται, όπως το προτείνει η Επιτροπή, τη δημιουργία ενός συστήματος συμφωνισμού μεταξύ του εισπραττομένου και καταβαλλομένου ΦΠΑ κατά τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

Τέτοιο σύστημα συμφωνισμού μπορεί να οδηγήσει σε διαφωνίες, ακόμη και σε καταδολίευση μεταξύ των σχετικών οικονομικών παραγόντων.

Έχει μελετήσει η Επιτροπή ποιοι λόγοι είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε τέτοιου είδους ασυμφωνίες;

Ποιο όργανο θα επωμισθεί τις αμφισβητήσεις από τέτοιες συμφωνίες;

Απάντηση του Λόρδου Cockfield
εξ ονόματος της Επιτροπής
(10 Νοεμβρίου 1988)

Ένα από τα πλεονεκτήματα του συστήματος συμφωνισμού του ΦΠΑ που προτείνει η Επιτροπή είναι το γεγονός ότι βασίζεται στα ήδη υπάρχοντα καθεστάτα δήλωσης και είσπραξης του ΦΠΑ και ότι συνεπάγεται ελάχιστες συμπληρωματικές εργασίες για τους ενδιαφερόμενους οικονομικούς φορείς. Η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι η εφαρμογή αυτού του συστήματος θα οδηγήσει σε νέες διαφωνίες μεταξύ των οικονομικών φορέων. Ο πωλητής των αγαθών ή υπηρεσιών θα επιβάλει τον οφειλόμενο ΦΠΑ στο κράτος μέλος στο οποίο παρέχονται τα εν λόγω αγαθά ή υπηρεσίες. Ο αγοραστής θα μπορεί, εάν υπόκειται στον ΦΠΑ, να εκπίπτει τον ΦΠΑ που καταβλήθηκε με την κανονική διαδικασία, ανεξάρτητα από το εάν είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος στο οποίο παρέχονται τα εν λόγω αγαθά ή υπηρεσίες, ή σε άλλο κράτος μέλος. Η μόνη πρόσθετη απαίτηση για τους δύο συναλλασσόμενους είναι ότι ο αγοραστής πρέπει να γνωστοποιήσει τον αριθμό ΦΠΑ και τη διεύθυνσή του στον πωλητή, ο οποίος οφείλει να συμπεριλάβει τα στοιχεία αυτά στο έντυπο ΦΠΑ. Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι πληροφορίες αυτές, οι οποίες είναι αναγκαίες για τη διενέργεια των ελέγχων, είναι ήδη διαθέσιμες στο δελτίο παραγγελιών του αγοραστή.

Δυνατότητες φοροδιαφυγής υπάρχουν ήδη και στο πλαίσιο του συστήματος ΦΠΑ που εφαρμόζεται σήμερα, και είναι

σχεδόν βέβαιο ότι θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν και στο μέλλον. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι προτάσεις της δεν οδηγούν κατ' ανάγκη σε νέες μορφές φοροδιαφυγής όσον αφορά τον ΦΠΑ, αλλά αναγνωρίζει παράλληλα την αναγκαιότητα μιας στενότερης συνεργασίας μεταξύ των φορολογικών διοικήσεων κατά τον έλεγχο της λειτουργίας του συστήματος ΦΠΑ. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή παρουσίασε στο σχέδιο πρότασής της σχετικά με το μηχανισμό συμφωνισμού (1) μια σειρά μέτρων που καθιστούν δυνατή αυτή τη συνεργασία και προτίθεται να εξετάσει, από κοινού με τις φορολογικές διοικήσεις των κρατών μελών, τις δυνατότητες περαιτέρω ανάπτυξης και εφαρμογής αυτών των μέτρων.

(1) COM(87) 323 τελικό.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 701/88
της κ. Elise Boot (PPE—NL)
προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
(30 Ιουνίου 1988)
(89/C 103/38)

Θέμα: Ενημέρωση των δήμων διά μέσου της Κοινότητας

Επ' ευκαιρία της Διασκέψεως για την Ευρώπη που διεξήχθη στη Χάγη (6—7 Μαΐου 1988), ο Πρόεδρος της Επιτροπής κ. Delors κατά την εξαιρετικά εμπνευσμένη ομιλία του αναφέρθηκε στο σημαντικό ρόλο των τοπικών και περιφερειακών αρχών όσον αφορά την οικοδόμηση της Ευρώπης και ιδίως την οικονομική της ανάπτυξης. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η τοπική αυτοδιοίκηση βρίσκεται σε στενή επαφή με τους κοινωνικούς και οικονομικούς εταίρους σε τοπικό επίπεδο.

Είναι φανερό ότι η τοπική αυτοδιοίκηση και οι εταίροι της πρέπει να είναι καλά ενημερωμένοι για τις τελευταίες εξελίξεις στον οικονομικό τομέα και για τις επιπτώσεις των έξι μεγάλων στόχων που θέλει να πραγματοποιήσει η Επιτροπή:

- την ενιαία εσωτερική αγορά,
- την οικονομική και κοινωνική συνοχή,
- την επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία,
- την ενίσχυση του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος,
- να δώσει μια κοινωνική διάσταση στην Κοινότητα,
- μια ορθή περιβαλλοντική πολιτική.

Διαπίστωσα με ικανοποίηση ότι η Διεθνής Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων (IULA) στο φύλλο που εκδίδει «IULA Plaselijk Werkgelegenheids Magazine» ακολουθεί ορθή πορεία σχετικά με την ενημέρωση των δήμων διά μέσου της Κοινότητας. Με την ενίσχυση της Γενικής Διεύθυνσης το ανωτέρω φύλλο εκδίδεται σε όλες τις γλώσσες της Κοινότητας.

Είναι διατεθειμένη η Επιτροπή να εξετάσει μαζί με την IULA πώς μπορεί να ενισχυθεί το περιοδικό και να εξαπλωθεί περαιτέρω η κυκλοφορία του σε περισσότερους δήμους καθώς

και σε εμπορικά επιμελητήρια, αναπτυξιακές εταιρείες, συνδικάτα κλπ., ούτως ώστε να συμβάλει στην πραγματοποίηση μιας ισχυρής βάσεως η οποία θα λαμβάνεται υπόψη κατά τη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής πολιτικής;

**Απάντηση του κ. Marín
εξ ονόματος της Επιτροπής
(12 Δεκεμβρίου 1988)**

Η Επιτροπή, χάρη στην οικονομική υποστήριξη την οποία χορήγησε η Γενική Διεύθυνση Απασχόλησης, Κοινωνικών Υποθέσεων και Εκπαίδευσης, μπόρεσε να προσφέρει τη βοήθειά της στην έκδοση του περιοδικού «IULA — Περιοδικό για την τοπική απασχόληση» της Διεθνούς Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων, η οποία ενισχύεται επίσης από το ίδρυμα «Roi Baudouin».

Στο πλαίσιο των εργασιών της για την ανάπτυξη της αγοράς εργασίας, η Επιτροπή θα εξετάσει εάν είναι σκόπιμο να παραταθεί ή όχι το συμβόλαιο που ισχύει τώρα για την έκδοση του εν λόγω περιοδικού.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 731/88

**των βουλευτών Jessica Larive (LDR—NL), Bram van der Lek (ARC—NL) και Nel van Dijk (ARC—NL)
προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
(5 Ιουλίου 1988)
(89/C 103/39)**

Θέμα: Χώρος εναπόθεσης απορριμμάτων στο Weeze-Memb (ΟΔ της Γερμανίας)

Η εταιρεία Kluge από το Duisburg θέλει να δημιουργήσει ένα χώρο εναπόθεσης απορριμμάτων στο δήμο Weeze της Δυτικής Γερμανίας, εκτάσεως 160 εκταρίων και χωρητικότητας 15 εκ. μ³ απορριμμάτων περίπου. Ο χώρος αυτός βρίσκεται μερικές εκατοντάδες μέτρα μόνο από τα γερμανο-ολλανδικά σύνορα (δήμος Bergen στην επαρχία Limburg). Ο ρους των υπογείων υδάτων κάτω από αυτό το χώρο έχει κατεύθυνση προς την Ολλανδία. Μερικοί δήμοι των Κάτων Χωρών, εταιρείες υδραγωγείας, αρδύσεως και καθαρισμού των υδάτων κλπ., προσπάθησαν μάταια να αντλήσουν πληροφορίες σχετικά με το είδος απορριμμάτων που πρόκειται να εναποθετηθούν εκεί. Παρά την αρχική υπόσχεση, μια έκθεση επί των συνεπειών στο περιβάλλον τελικά δεν συντάχθηκε, επειδή η εν λόγω εταιρεία δεν υπέβαλε κατάλογο των απορριμμάτων (ανακοίνωση της αρμόδιας κρατικής υπηρεσίας προς το δήμο του Bergen).

1. Γνωρίζει η Επιτροπή αυτή την υπόθεση;
2. Θεωρεί η Επιτροπή ότι ένα σχέδιο έργου αυτού του είδους υπόκειται στις διατάξεις των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ (εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον) και 80/68/ΕΟΚ (υπόγεια ύδατα);
3. Έχουν ήδη αυτές οι οδηγίες μεταφερθεί στο δίκαιο της Δυτικής Γερμανίας και, εάν ναι, έγινε αυτό όπως έπρεπε;

4. Είναι της γνώμης η Επιτροπή ότι σχετικά με αυτό το σχέδιο έργου που βρίσκεται τόσο κοντά στα γερμανο-ολλανδικά σύνορα είναι αναγκαία η μεγίστη δυνατή διαφάνεια εκ μέρους των δυτικογερμανικών αρχών προς τις οικείες ολλανδικές υπηρεσίες;
5. Είναι διατεθειμένη η Επιτροπή να ζητήσει από τις αρχές της Δυτικής Γερμανίας:
 - να κριθεί η αίτηση αδειας βάσει των προαναφερθεισών οδηγιών,
 - να ενημερωθεί πλήρως ο δήμος του Bergen κ.ά. για τα πορίσματά τους,
 - να δοθεί η άδεια μόνον εφόσον οι ενδιαφερόμενοι ολλανδικοί δήμοι, οι οικείες υπηρεσίες υδροληψίας, υδρεύσεως και καθαρισμού υδάτων συμφωνήσουν επ' αυτού;

(¹) ΕΕ αριθ. L 175 της 5. 7. 1985, σ. 40.

(²) ΕΕ αριθ. L 20 της 26. 1. 1980, σ. 43.

**Απάντηση του κ. Clinton Davis
εξ ονόματος της Επιτροπής
(4 Νοεμβρίου 1988)**

1. Ναι.

Το σχέδιο για τη δημιουργία χώρου εναπόθεσης απορριμμάτων στο Weeze-Wemb αποτέλεσε αντικείμενο της αναφοράς αριθ. 76/87 που παρουσίασε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ο κ. H. Willems (PE 114 483). Η επιτροπή αναφορών κάλεσε την Επιτροπή να παράσχει πληροφορίες τις οποίες το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έλαβε στις 8 Οκτωβρίου 1987. Τα αξιότιμα μέλη του Κοινοβουλίου καλούνται επίσης να αναφερθούν στην απάντηση της Επιτροπής σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 80/68/ΕΟΚ. Η εν λόγω απάντηση περιέχεται στο έγγραφο της επιτροπής αναφορών αριθ. PE 116 392 αναθ. μαζί με την απάντηση που υπέβαλαν οι αρμόδιες αρχές της Ρηνανίας-Βεσφαλίας κατόπιν σχετικής αιτήσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

2. Ναι.

3. Η Επιτροπή δεν έχει λάβει μέχρι σήμερα ανακοίνωση εκ μέρους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας σχετικά με την ενσωμάτωση της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ στο γερμανικό δίκαιο (η προθεσμία για την ενσωμάτωση έληξε μόλις στις 3 Ιουλίου 1988).

Όσον αφορά την οδηγία 80/68/ΕΟΚ, η Επιτροπή κατέθεσε αίτηση στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο διότι θεωρεί ότι οι γερμανικές διατάξεις δεν ανταποκρίνονται πλήρως στις απαιτήσεις της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ (υπόθεση 131/88).

Η Επιτροπή επιστά την προσοχή των αξιότιμων μελών του Κοινοβουλίου ειδικότερα στο άρθρο 7 της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ που απαιτεί την πραγματοποίηση μελέτης των υδρογεωλογικών συνθηκών της αντίστοιχης ζώνης, της ενδεχόμενης διυλιστικής ικανότητας του εδάφους και του υπεδάφους, και των κινδύνων ρύπανσης και αλλοίωσης της ποιότητας των υπογείων υδάτων από την απόρριψη. Σχετικά με το θέμα αυτό, οι αρμόδιες γερμανικές αρχές διαβεβαίωσαν ήδη

γραπτώς το δήμο του Bergen (Κάτω Χώρες) ότι θα συμμετάσχει στις προπαρασκευαστικές εργασίες που θα διεξαχθούν στη Γερμανία. Η Επιτροπή δεν έχει λόγο να πιστεύει ότι η διασυννοριακή αυτή συνεργασία δεν θα γίνει υπό το πνεύμα της τήρησης των διατάξεων των οδηγιών 80/68/ΕΟΚ — και ιδίως του άρθρου 17 — και 85/337/ΕΟΚ.

4. Ναι.

5. Από τη γερμανική απάντηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ανωτέρω προκύπτει ότι οι γερμανικές αρχές έχουν πλήρη συνείδηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο. Εξάλλου, τα άρθρα 17 της οδηγίας 80/68/ΕΟΚ και 7 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ παρέχουν τις αναγκαίες εγγυήσεις στις ολλανδικές αρχές για να ζητήσουν επίσημες διαβουλεύσεις.

Επιπλέον η Επιτροπή πιστεύει ότι στην περίπτωση αυτή «το ενδιαφερόμενο κοινό», που αναφέρεται στο άρθρο 6 εδάφιο 2 και 3 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, μπορεί να είναι επίσης και οι κάτοικοι των Κάτω Χωρών.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 785/88

του κ. Thomas Megahy (S—GB)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(22 Ιουλίου 1988)

(89/C 103/40)

Θέμα: Εκτιμήσεις των επιχειρηματιών σχετικά με τον ΦΠΑ

Έχουν πραγματοποιηθεί υπό την αιγίδα της Επιτροπής εκτιμήσεις επιχειρηματιών για να διαπιστωθεί εάν και κατά πόσον το διαφορετικό ύψος συντελεστών ΦΠΑ στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα συνιστά σοβαρό εμπόδιο στο διακοινοτικό εμπόριο; Εάν αυτό συμβαίνει, θα μπορούσε η Επιτροπή να αναφέρει συνοπτικά τα αποτελέσματα τέτοιου είδους εκτιμήσεων;

**Απάντηση του Λόρδου Cockfield
εξ ονόματος της Επιτροπής**

(22 Νοεμβρίου 1988)

Τον Μάρτιο του 1988 η Επιτροπή δημοσίευσε τα αποτελέσματα μιας λεπτομερούς μελέτης σχετικά με τις αναμενόμενες επιπτώσεις της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς το 1992, με τίτλο: «Η οικονομία το 1992: εκτίμηση των πιθανών οικονομικών επιπτώσεων της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς της Ευρωπαϊκής Κοινότητας» (*).

Η μελέτη αυτή καταδεικνύει σαφώς ότι η διατήρηση των τελωνειακών ελέγχων και των άλλων σχετικών διατυπώσεων στα ενδοκοινοτικά σύνορα οφείλεται σήμερα κατά κύριο λόγο στην ύπαρξη σημαντικών διαφορών μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τους συντελεστές των έμμεσων φόρων. Το γεγονός αυτό καθιστά αναγκαία την επιστροφή

φόρων κατά την εξαγωγή και την επιβολή φόρων κατά την εισαγωγή στις ενδοκοινοτικές εμπορικές συναλλαγές.

Η μελέτη περιλαμβάνει επίσης μια σημαντική ανεξάρτητη έρευνα σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο οι ευρωπαϊκές βιομηχανίες αντιμετωπίζουν τα σημερινά εμπόδια στις εμπορικές συναλλαγές (*). Η έρευνα αυτή βασίστηκε σε ένα ερωτηματολόγιο που διανεμήθηκε σε επιχειρήσεις των δώδεκα κρατών μελών και στο οποίο απάντησαν 11 000 περίπου επιχειρήσεις. Το ερωτηματολόγιο αφορούσε τον τρόπο με τον οποίο οι επιχειρήσεις εκτιμούν τη συνολική επίπτωση των εμποδίων που υπάρχουν σήμερα στην Κοινότητα και όχι μόνο τη σημασία των εμποδίων αυτών στη χώρα στην οποία είναι εγκαταστημένη η επιχείρηση.

Στο πλαίσιο της έρευνας αυτής ζητήθηκε από τις επιχειρήσεις της Κοινότητας να κατατάξουν τα διάφορα είδη εμποδίων ανάλογα με το βαθμό στον οποίο δυσχεραίνουν τις εμπορικές συναλλαγές. Τρία από τα σημαντικότερα εμπόδια που εντοπίστηκαν οφείλονται σε παράγοντες που συνδέονται με το σημερινό καθεστώς της έμμεσης φορολογίας. Οι παράγοντες αυτοί είναι οι τελωνειακές διατυπώσεις, οι καθυστερήσεις στα σύνορα και οι διαφορές μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τον ΦΠΑ και τους ειδικούς φόρους καταπόνησης.

Τα αποτελέσματα της έρευνας καταδεικνύουν σαφώς τη σημασία που αποδίδουν οι επιχειρήσεις στο ρόλο των φορολογικών εμποδίων ως φραγμών στις ενδοκοινοτικές εμπορικές συναλλαγές. Τα αποτελέσματα αυτά, σε συνδυασμό με τις γενικότερες εκτιμήσεις της μελέτης για τα οικονομικά οφέλη, ύψους 200 δισεκατ. Ecu περίπου, που θα προκύψουν από το σύνολο των αναμενόμενων μειώσεων κόστους και τιμών, δίνουν μια πλήρη εικόνα των προοπτικών όσον αφορά τα πιθανά πλεονεκτήματα του προγράμματος για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς.

(*) Ευρωπαϊκή Οικονομία, αριθ. 35, Μάρτιος 1988.

(**) Μελέτη για το κόστος της «Μη ενοποιημένης Ευρώπης», τόμος 3: Η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς. Έρευνα σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο οι ευρωπαϊκές βιομηχανίες εκτιμούν τα αναμενόμενα οφέλη — G. Nerb.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 792/88

του κ. Willy Kuijpers (ARC—B)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(22 Ιουλίου 1988)

(89/C 103/41)

Θέμα: Ανταγωνισμός από ιδιωτικές επιχειρήσεις έναντι των δημοσίων υπηρεσιών τηλετύπων

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έλαβε στις 10. 12. 1982 μία απόφαση με την οποία απαγόρευε στις βρετανικές δημόσιες υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών να θέτουν φραγμούς στις δραστηριότητες ιδιωτικών επιχειρήσεων διαβίβασης κειμένων διά τηλετύπων, που πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους έναντι πολύ χαμηλών τιμών. Επομένως, ο μοναδικός τρόπος να ανταγωνισθεί κανείς αυτά τα γραφεία είναι να προσφέρει χαμηλότερες τιμές ή καλύτερες υπηρεσίες. Σύμφωνα με ορισμένες πληροφορίες ωστόσο, βελγικές εταιρείες έχουν δεχθεί προτάσεις από μία βρετανική εταιρεία η οποία προσφέρει

ηλεκτρονικές υπηρεσίες σε τιμές που είναι ιδιαίτερα ελκυστικές για τις περισσότερες εμπορικές εταιρείες. Κατ' αυτόν τον τρόπο η τιμή για τηλετύπο προς ορισμένες χώρες είναι κατά 50 μέχρι 60% χαμηλότερη από την τιμή της βελγικής δημόσιας υπηρεσίας τηλεπικοινωνιών (RTT).

Μπορεί η Επιτροπή να με πληροφορήσει εάν γνωρίζει αυτά τα γεγονότα και ποια μέτρα σκέπτεται να λάβει για να βοηθηθεί στην επίλυση του προβλήματος σε περίπτωση που επιβεβαιωθούν αυτές οι πληροφορίες;

**Απάντηση του κ. Narjes
εξ ονόματος της Επιτροπής**

(14 Σεπτεμβρίου 1988)

Η Επιτροπή γνωρίζει ότι σε ορισμένες χώρες εγκαθίστανται νέες επιχειρήσεις οι οποίες διαβιβάζουν τηλεοπτικά μηνύματα (τέλεξ) για λογαριασμό τρίτων με πολύ μειωμένο τιμολόγιο, ιδίως προς το εξωτερικό. Οι επιχειρήσεις αυτές διαθέτουν ένα κεντρικό γραφείο που συγκεντρώνει τα μηνύματα, τα οποία κατατίθενται στα υποκαταστήματά τους που βρίσκονται στα διάφορα κράτη μέλη, μέσω του εθνικού δικτύου τέλεξ ή μέσω άλλων δικτύων όπως, π.χ., το τηλεφωνικό δίκτυο, χρησιμοποιώντας το σύστημα store-and-forward (δηλ. τα μηνύματα συγκεντρώνονται και μεταδίδονται λίγο αργότερα).

Η άποψη της Επιτροπής όσον αφορά την τηλεπικοινωνιακή υποδομή έχει εκτεθεί εκτενώς στο Πράσινο Βιβλίο για τις τηλεπικοινωνίες και, κατόπιν, στην ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή του Πράσινου Βιβλίου⁽¹⁾. Όπως αναφέρεται στο προοίμιο της ερώτησης που υπέβαλε το αξιότιμο μέλος του Κοινοβουλίου, η Επιτροπή πιστεύει ότι η εκ μέρους μιας ανταγωνίστριας επιχείρησης παρεμπόδιση μιας επιχείρησης του τομέα των τηλεπικοινωνιών να παρέχει φθηνότερες υπηρεσίες συνιστά κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης κατά την έννοια του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΟΚ. Αν ο περιορισμός αυτός των επενδύσεων απορρέει από μια νομική διάταξη, βάσει της οποίας παρέχεται η αποκλειστικότητα της παροχής των συγκεκριμένων υπηρεσιών στα τηλεπικοινωνιακά μονοπώλια, η διάταξη αυτή μπορεί, τότε, να βρίσκεται σε αντίφαση με το άρθρο 90 της Συνθήκης. Η ερμηνεία αυτή έχει, άλλωστε, επιβεβαιωθεί και από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο με την απόφαση της 20. 3. 1985 σχετικά με την προσφυγή του ιταλικού κράτους όσον αφορά τις κοινοτικές διατάξεις της 10. 12. 1982.

(¹) COM(88) 48 τελικό.

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ αριθ. 805/88

του κ. Richard Cottrell (ED—GB)

προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(1 Σεπτεμβρίου 1988)

(89/C 103/42)

Θέμα: Εισφορές κατά την εισαγωγή ορισμένων ειδών σπόρων και δημητριακών

Από 1ης Ιουλίου οι εισφορές κατά την εισαγωγή για τους καναρόσπορους, σπόρους κεχριού και φαγόπυρου θα αυξηθούν και θα φτάσουν το ύψος της εισφοράς για το κριθάρι. Οι τρέχουσες εισφορές ύψους 41,47 στερλινών για τους καναρόσπορους και 65,89 στερλινών για το φαγόπυρο θα φτάσουν το εκπληκτικό ποσό των 114,34 στερλινών, δηλαδή την τιμή της εισφοράς για το κριθάρι.

Κατά συνέπεια θα θιγούν εκατοντάδες χιλιάδες πολιτών της Κοινότητας που αγοράζουν σπόρους και δημητριακά για τα πτηνά που εκτρέφουν. Πολλοί είναι εκείνοι οι ηλικιωμένοι που δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τέτοιες αυξήσεις.

Πιθανώς οι εισφορές αυτές αλοσκοπούν στην προστασία της εγχώριας κοινοτικής παραγωγής από τον ανταγωνισμό. Τώρα όμως δεν υπάρχει ουσιαστική παραγωγή αυτών των σπόρων και δημητριακών στην Ευρώπη. Επομένως η πρόταση αυτή δεν δικαιολογείται από κοινωνική και οικονομική άποψη. Προτίθεται λοιπόν η Επιτροπή να αποσύρει τις προτάσεις της;

**Απάντηση του κ. Andriessen
εξ ονόματος της Επιτροπής**

(15 Σεπτεμβρίου 1988)

Στην τελική συμβιβαστική λύση για το πακέτο τιμών του 1988/1989, η Επιτροπή απέσυρε την πρότασή της για ευθυγράμμιση της εισφοράς εισαγωγής για τους σπόρους φαλάρεως, κεχριού και φαγόπυρου με την εισφορά εισαγωγής για το κριθάρι, μετά από σχετικό αίτημα του Συμβουλίου το οποίο ζήτησε να εξεταστεί περαιτέρω το πρόβλημα αυτό. Κατά τη γνώμη της Επιτροπής, το υπάρχον σύστημα δεν είναι ικανοποιητικό, επειδή δεν υπάρχει διαφανής διεθνής αγορά για αυτά τα μικρά σιτηρά. Η δυσκολία του να καθοριστεί αντιπροσωπευτική εισφορά είχε ως αποτέλεσμα να μειωθεί η παραγωγή των σιτηρών αυτών στην Κοινότητα, επειδή ακριβώς αποθαρρύνθηκαν οι κοινοτικοί παραγωγοί να καλλιεργήσουν τα σιτηρά αυτά. Θα πρέπει να βρεθεί το ταχύτερο δυνατό λύση στο πρόβλημα αυτό.